

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Відповідно до статті 61 Регламенту Верховної Ради України (3547-15) інформуємо про створення у Верховній Раді України п'ятого скликання Коаліції демократичних сил, сформованої депутатськими фракціями "Наша Україна", Блоку Юлії Тимошенко, Соціалістичної партії України.

Додатки:

- 1) Угода про створення Коаліції демократичних сил у Верховній Раді України п'ятого скликання;
- 2) Списки членів депутатських фракцій, що сформували коаліцію, з особистими підписами народних депутатів.

Голова фракції
Блоку Юлії Тимошенко

ТИМОШЕНКО Ю.В.

Голова фракції
"Наша Україна"

БЕЗСМЕРТНИЙ Р.П.

Голова фракції
Соціалістичної партії України

МОРОЗ О.О.

22.06.2006 р.

**Угода
про створення Коаліції демократичних сил
у Верховній Раді України V скликання**

ПРЕАМБУЛА

Ми, представники політичних сил - Блоку Юлії Тимошенко, Блоку "Наша Україна", Соціалістичної партії України - визнаючи волю і демократичний вибір Українського народу, спираючись на підтримку і довіру наших виборців, поділяючи спільну відповідальність за реалізацію надій і прагнень усіх громадян, а також сповідуючи цінності демократії, керуючись у своїх діях пріоритетом прав і свобод людини, принципом верховенства права і захистом національних інтересів держави, заявляємо про створення Коаліції демократичних сил у Верховній Раді України V скликання.

Ми переконані, що Коаліція демократичних сил - спільно з Президентом України - покликана забезпечити гідні умови життя і рівні можливості для всебічного розвитку кожного громадянина, зміцнення громадянського суспільства та утвердження ефективної й відповідальної влади на всіх рівнях, побудову конкурентоспроможної національної економіки та перетворення України на рівноправного члена спільноти розвинутих європейських держав.

З цією метою фракції Блоку Юлії Тимошенко, "Наша Україна" та Соціалістичної партії України укладають Угоду про створення Коаліції демократичних сил у Верховній Раді України V скликання, що передбачає утворення парламентської більшості та формування коаліційного Уряду.

Угода про створення Коаліції демократичних сил у Верховній Раді України V скликання складається з Преамбули і таких розділів: I. Програма, яка включає в себе Засади внутрішньої і зовнішньої політики та Програму діяльності Коаліції; II. Регламент діяльності Коаліції; III. Розподіл сфер відповідальності між суб'єктами Коаліції.

Сторони беруть на себе зобов'язання послідовно та неухильно втілювати в життя Програму Коаліції та дотримуватися у співпраці та прийнятті рішень положень Регламенту та принципів, викладених у розділі про розподіл сфер відповідальності між суб'єктами Коаліції.

Частина I.

ПРОГРАМА

Програма побудована на принципах патріотизму, чесності та відкритості політичних процесів, професіоналізму та ефективності у прийнятті рішень; відображає узгоджену позицію сторін і ґрунтується на положеннях Програми Президента

України Віктора Ющенка та програм суб'єктів Коаліції.

Програма складається з:

Зasad внутрішньої і зовнішньої політики, які викладають її мету та пріоритетні завдання;

Програми діяльності Коаліції (Програми діяльності Уряду на період повноважень Верховної Ради України V скликання), що містить конкретні шляхи і механізми реалізації соціально-економічних і політичних реформ, культурних і міжнародних ініціатив держави і є планом дій парламентської більшості і коаліційного Уряду.

1.1. ЗАСАДИ ВНУТРІШНЬОЇ І ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ

Засади внутрішньої і зовнішньої політики - формулюють основоположні цілі Коаліції демократичних сил, є погодженими пріоритетними завданнями для всіх її учасників, а саме: народних депутатів України, що входять до депутатських фракцій - суб'єктів даної Угоди, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України та обов'язковими для врахування при розробці програми дій уряду, визначень і концепцій законів, загальнодержавних програм, затвердження Державного бюджету України.

Засади внутрішньої і зовнішньої політики України на термін повноважень Верховної Ради України V скликання приймаються консолідованим голосуванням Коаліції.

У СФЕРІ ГУМАНІТАРНОЇ ПОЛІТИКИ

1. Ефективний захист прав і свобод громадян:

утвердження повноцінного громадянського суспільства, в якому людина всебічно розвивається і самореалізується;

забезпечення незалежної діяльності громадських організацій і рухів, збільшення їх впливу на прийняття суспільно важливих рішень;

забезпечення свободи слова та незалежності ЗМІ;

запровадження гендерної рівності.

2. Модернізація системи освіти та науки:

підготовка висококваліфікованих, мобільних і творчих особистостей, справжніх патріотів України, які мають можливість опанувати нові передові знання та використовувати їх на благо суспільства;

реформування дошкільної освіти, що має будуватися на засадах багатоманітності, сприяння розвитку творчої індивідуальності дітей;

забезпечення доступності і безоплатності дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах; розвиток дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, різних форм навчання; надання державних стипендій та пільг учням і студентам;

збереження і сприяння розвитку мережі сільських шкіл;

підвищення престижу освітянської праці;

розвиток вищої освіти як чинника формування інтелектуальної еліти нації;

підвищення ролі науки як основи розвитку в Україні ефективної "економіки знань";

реформування вітчизняної науки як стратегічного пріоритету для влади.

3. Національний культурний розвиток:

створення умов для реалізації творчого потенціалу людини і суспільства;

забезпечення для всіх громадян України рівних можливостей у задоволенні своїх культурно-духовних потреб;

відродження духовних цінностей українського народу, захист та примноження його культурних здобутків;

збереження та актуалізація національної культурної спадщини;

забезпечення цілісності мовно-культурного простору України;

підвищення ролі української мови як державної;

державний захист національної культурної індустрії (книговидання, кінематографія, мистецтво);

утвердження свободи совісті та віросповідання;

державний захист суспільної моралі;

інтеграція української культури у світові культурні процеси.

4. Забезпечення якісної і доступної медичної допомоги та динамічного розвитку системи охорони здоров'я:

формування та затвердження Кабінетом Міністрів України переліку медичних послуг, які будуть надаватися безкоштовно;

поступовий перехід до надання основних медичних послуг за рахунок державного фінансування, відповідно до Конституції України (254к/96-ВР);

реформування системи охорони здоров'я шляхом пріоритетного розвитку первинної медико-санітарної допомоги, діагностики різних видів захворювань та впровадження обов'язкового профілактичного догляду, створення єдиного простору доступних для всіх верств населення медичних послуг;

запровадження одночасно з переліком безкоштовних медичних послуг страхової медицини. Для малозабезпечених осіб страховий поліс має оплачуватися частково або повністю за державний кошт;

запровадження механізмів солідарного фінансування медицини, запровадження обов'язкового медичного страхування роботодавцями з віднесенням страхових внесків на зменшення бази оподаткування суб'єктів господарювання, розвиток сімейної медицини;

виконання програм щодо медичного обслуговування громадян, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи;

реалізація державних програм лікування: онкології, туберкульозу, кардіології, ВІЛ/СНІДу, цукрового діабету та боротьби з дитячою смертністю;

пропаганда здорового способу життя, посилення боротьби з пияцтвом, палінням, наркоманією та іншими шкідливими звичками;

забезпечення всього населення країни незалежно від місця проживання якісною питною водою.

5. Державна політика у сфері фізичної культури і спорту:

забезпечення оптимальної рухової активності кожної людини впродовж усього життя як важливого чинника здорового способу життя, організації змістовного дозвілля;

сприяння максимальній реалізації здібностей обдарованих осіб у спорті, підвищення авторитету держави у світовому спортивному русі.

6. Забезпечення конституційних прав громадян на безпечне довкілля та вдосконалення національної екологічної політики:

стимулювання розвитку екологічно безпечних технологій;

посилення просвітницької діяльності населення щодо вимог екологічних норм і стандартів.

7. Перебудова системи соціального захисту населення та забезпечення відповідності соціальних стандартів потребам гідного життя людини:

реформування системи соціальних стандартів і пільг;

поліпшення соціального захисту дітей;

подолання демографічної кризи, досягнення сталого демографічного розвитку;

розподіл відповідальності між державою, роботодавцями та працівниками щодо забезпечення гарантій з соціального страхування;

поширення адресної державної соціальної допомоги через упорядкування пільг; при цьому скорочення пільг має супроводжуватися відповідним підвищенням доходів населення;

розвиток системи соціального і споживчого кредитування;

утвердження духовно і фізично здорової, матеріально забезпеченої та соціально благополучної сім'ї;

професійна реабілітація та зайнятість інвалідів з метою їх залучення до активного життя;

сприяння у реалізації творчих можливостей та ініціатив молоді, залучення її до активної участі у соціальному, економічному та гуманітарному розвитку країни;

повернення боргів по заощадженням громадян.

8. Трансформація політики у сфері зайнятості та ринку праці, підвищення рівня життя широких верств населення:

подолання бідності;

створення чисельного середнього класу;

перехід до нового соціального стандарту - мінімальної погодинної заробітної плати;

зменшення рівня соціального розшарування;

посилення ролі соціального діалогу (трипартизму) в управлінні підприємствами та розподілі доходів, запровадження механізмів стимулювання найманих працівників до співволодіння підприємствами;

формування правових умов для працевлаштування молоді, зокрема, випускників вищих навчальних закладів;

сприяння самозайнятості населення, сімейному підприємництву, малому та середньому бізнесу, розвиток громадських робіт;

законодавче забезпечення сплати дивідендів міноритарним акціонерам;

скорочення трудової еміграції населення, державний захист громадян за кордоном;

спрощення умов для відкриття початкового бізнесу;

забезпечення розміру соціальних виплат, які є основним джерелом доходів, на рівні не нижчому за прожитковий мінімум;

ліквідація заборгованості по заробітній платі, недопущення її виникнення на підприємствах, установах, організаціях усіх форм власності.

9. Реформування системи пенсійного забезпечення:

створення умов для гідного життя людей похилого віку; стимулювання розвитку ефективної системи пенсійного страхування;

встановлення мінімальної пенсії не нижче рівня прожиткового мінімуму для непрацездатних осіб;

поступова ліквідація невиправданих диспропорцій при визначенні розмірів пенсій різним категоріям населення;

недопущення заборгованості з пенсій та інших соціальних виплат;

реформування солідарної системи пенсійного забезпечення, запровадження добровільної системи пенсійного страхування, створення економічних передумов та інформаційно-технічної бази для запровадження обов'язкової накопичувальної системи пенсійного страхування.

10. Реформування житлового-комунального господарства.

У СФЕРІ ПОБУДОВИ СУЧАСНОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

1. Завершення та удосконалення політичної реформи:

оптимізація розподілу повноважень між гілками влади, створення дієвого балансу стримувань і противаг;

чітке законодавче визначення статусу, механізмів формування та засад діяльності Президента України, Кабінету Міністрів України (прав та обов'язків Прем'єр-міністра України та інших членів Уряду), Верховної Ради України, законодавче врегулювання процедур здійснення ними повноважень;

розвиток парламентаризму і його інституційних основ: партійної системи та удосконалення пропорційної системи виборів до Верховної Ради України та місцевих рад, а також законодавче врегулювання статусу парламентської більшості (коаліції депутатських фракцій) та парламентської опозиції;

скасування недоторканності народних депутатів України шляхом обмеження їх імунітету до форм їх парламентської діяльності;

2. Скасування всіх пільг державним службовцям, суддям і депутатам усіх рівнів.

3. Побудова в Україні публічної адміністрації європейського зразка:

реформування вищого та центрального рівня органів виконавчої влади;

реформування адміністративно-територіального устрою та місцевого самоврядування в інтересах громадян;

4. Забезпечення доступного, якісного і справедливого судочинства:

впровадження інституту безоплатного захисту в суді прав і свобод малозабезпечених громадян України;

виведення судів з-під політичних, адміністративних, корупційних впливів;

звільнення малозабезпечених громадян України від сплати судового збору;

розширення повноважень органів суддівського самоврядування, в тому числі стосовно призначення (обрання) голів місцевих судів.

5. Реформування прокуратури, адвокатури, системи виконання судових рішень, нотаріату:

приведення діяльності правоохоронних органів до європейських стандартів з посиленням функції громадського контролю;

скасування функцій загального нагляду прокуратури;

введення прокуратури в систему органів юстиції (попереднє (досудове) розслідування кримінальних справ має бути відокремлене від діяльності та повноважень прокуратури);

6. Запровадження Національної програми боротьби з корупцією.

7. Здійснення військової реформи та підвищення обороноздатності країни.

У СФЕРІ ПОБУДОВИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

1. Підвищення доходів на основі зростання продуктивності праці.

2. Забезпечення умов реалізації людського потенціалу України відповідно до європейських стандартів.

3. Гарантування державою недоторканності прав власності та зміцнення інституту власності як основи ринкової системи господарювання.

4. Створення сприятливого середовища для розвитку та всебічна підтримка підприємництва.

5. Розвиток конкуренції як основного чинника підвищення ефективності економіки.

6. Сприяння процесам становлення національного капіталу як основи національної макроекономічної стабільності та конкурентоспроможності.

7. Детінізація економіки та легалізація капіталів не кримінального походження.

8. Забезпечення стабільно низького рівня інфляції, переорієнтація з використання обмежувальних монетарних заходів на ринкові методи управління сукупними пропозицією і попитом та пріоритетного подолання немонетарних чинників інфляції.

9. Підвищення ефективності управління грошовою пропозицією, вибір адекватних цільових орієнтирів монетарної та курсової політики.

10. Узгодження бюджетної політики в Україні з цілями довгострокового економічного зростання та перетворення бюджетної політики на дієвий інструмент соціально-економічного розвитку в умовах ринкової економіки. Зміцнення бюджетів місцевого самоврядування шляхом децентралізації державних фінансів.

11. Проведення стабільної та раціональної податкової політики:

формування справедливої, прозорої та стабільної податкової системи, перехід від фіскальної направленості до стимулюючої, з ефективним захистом українського виробника;

затвердження на законодавчому рівні Стратегії реформування податкової системи України на середньострокову перспективу;

розробка та ухвалення Податкового кодексу України;

адаптація елементів податкового законодавства України до законодавства Європейського Союзу і норм СОТ і створення єдиного правового поля діяльності суб'єктів господарювання та умов для подальшого інтегрування України до світової спільноти.

12. Інтенсифікація інвестиційної та інноваційної діяльності:

поліпшення інвестиційного клімату, забезпечення надійного інституційного захисту прав інвесторів, заохочення інвестиційного спрямування коштів підприємств та населення;

забезпечення інноваційної складової інвестицій;

утвердження ефективної системи страхування інвестиційних ризиків;

стимулювання інвестицій за рахунок прискореної амортизації;

стимулювання збільшення обсягів заощаджень громадян та спрямування цих коштів на інвестування економіки;

визначення стратегічно важливих напрямків розвитку економіки та створення умов для їхнього належного фінансування;

запровадити систему економічних стимулів для заохочення модернізації українського виробництва;

зняття обмежень на входження в український ринок іноземних фінансових капіталів із врахуванням інтересів національної безпеки;

запровадження виключно аукціонної системи продажу земель несільськогосподарського призначення на конкурсній основі;

модернізація науково-технологічної сфери та формування мотивації суб'єктів господарювання до інновацій.

13. Активізація ресурсного потенціалу регіонів, забезпечення розвитку їх науково-технічного та інноваційного потенціалу, подолання депресивності територій.

14. Забезпечення ефективного використання державного майна, запровадження прозорого та ефективного механізму реалізації державою своїх прав власника та підвищення якості управління державним майном.

15. Встановлення оптимального співвідношення форм власності та організаційних моделей господарювання.

16. Проведення прозорої та справедливої приватизації державного майна, спрямування коштів, отриманих від приватизації, на задоволення потреб подальшого розвитку суспільства.

17. Розвиток ліквідного, прозорого і надійного фондового ринку та становлення вторинного ринку цінних паперів.

18. Досягнення високого рівня енергетичної безпеки як складової національної безпеки України, що передбачає:

зменшення критичної залежності від єдиного джерела імпорту енергоносіїв, диверсифікація шляхів та джерел їх постачання;

збереження в державній власності магістральних нафто- і газопроводів, а також аміакопроводів;

зниження енергоємності ВВП та перехід до енергозберігаючої моделі національної економіки;

зміцнення енергетичного співробітництва та координація енергетичної політики з Європейським Союзом;

співробітництво з Росією, країнами Центральної Азії, іншими партнерами в енергопостачанні на основі довготермінових, прозорих, взаємовигідних домовленостей без тіньових посередників;

розвиток власної сировинно-ресурсної бази, розширення розвідки та видобутку запасів нафти та газу, створення елементів власного циклу виробництва ядерного палива;

фінансування енергозберігаючих проектів за рахунок видатків з державного та місцевих бюджетів, а також комерціалізації енергозбереження, запровадження системи економічного стимулювання енергозберігаючих технологій;

використання альтернативних джерел енергоносіїв (біопаливо, вітроенергетика та інші).

підвищення ефективності та конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва, шляхом впровадження сучасних технологій та перехід на європейську модель забезпечення якості та безпеки сільськогосподарської продукції;

розробка законодавчої бази для ефективного використання землі, як найважливішого засобу виробництва;

розроблення державних та регіональних програм комплексного розвитку сільських територій, удосконалення державної підтримки розвитку підприємництва, розв'язання проблеми зайнятості сільського населення;

запровадження європейських механізмів і методів підтримки виробництва, формування прозорого ринку сільськогосподарської продукції та продовольства;

створення сприятливих умов для реалізації експортного потенціалу аграрного сектору економіки;

державна підтримка підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації спеціалістів, виконання наукових досліджень для аграрного сектору;

створення привабливих соціально-економічних умов для забезпечення сільської місцевості кваліфікованими спеціалістами сільського господарства, освіти, культури, охорони здоров'я та побутового обслуговування.

19. Розробка і реалізація до 01.01.2008 необхідного комплексу заходів, що забезпечують умови функціонування ринку землі (зокрема завершення видачі актів на право власності на землю, виділення земельних ділянок в натурі, створення земельного кадастру, встановлення меж територіальних одиниць, проведення грошової оцінки землі, механізмів регулювання ринку землі тощо).

Внесення до 01.12.2006 доповнень до Земельного кодексу України (2768-14) відповідно до яких не допускається реалізація правовідносин щодо продажу землі до завершення передбачених частиною першою робіт.

20. Формування зовнішньоекономічної політики України на засадах пріоритетності національних економічних інтересів:

поліпшення стану платіжного балансу;

стимулювання експорту та виважене регулювання імпорту;

захист вітчизняних економічних інтересів закордоном.

У СФЕРІ ЗДІЙСНЕННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ

1. Досягнення повноправного членства в Європейському Союзі.

2. Взаємовигідна співпраця з НАТО.

3. Ухвалення рішення про вступ України в НАТО за наслідками всеукраїнського референдуму.

4. Збереження та зміцнення рівноправних і добросусідських відносин з Російською Федерацією та іншими сусідніми країнами.

5. Зміцнення лідерських позицій України в Східноєвропейсько-Чорноморському регіоні.

б. Забезпечення дипломатичними та іншими засобами і методами, передбаченими міжнародним правом, захисту суверенітету і безпеки, територіальної цілісності та непорушності державних кордонів України, її політичних, торговельно-економічних, науково-технічних, культурних та інших інтересів, а також законних прав громадян України та її юридичних осіб за кордоном.

1.2. ПРОГРАМА ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ (Програма діяльності Уряду на період повноважень Верховної Ради України V скликання)

I. ЛЮДИНА ТА ЇЇ РОЗВИТОК

"Кожна людина має право на вільний розвиток своєї особистості, якщо при цьому не порушуються права і свободи інших людей, та має обов'язки перед суспільством" - цей принцип, закладений у Конституції України (254к/96-ВР), має стати основним у визначенні гуманітарної стратегії розвитку України.

Гармонійний розвиток людини можливий за умови побудови громадянського суспільства, забезпечення свободи слова, культурно-духовних потреб, якісної освіти та науки, свободи віросповідання, сучасної медицини, безпечного довкілля, реалізації права на працю та гарантій соціального захисту.

1.1. ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

Державна підтримка розвитку громадянського суспільства має передбачати:

налагодження плідного діалогу між владою, неурядовими організаціями та громадянами;

вчасне і публічне реагування державних органів влади на ініціативи та звернення громадськості.

Для реалізації зазначених пріоритетів учасники Коаліції зобов'язуються вдосконалити нормативно-правову базу діяльності громадських організацій, що передбачає схвалення законопроектів:

"Про внесення змін до Закону України "Про об'єднання громадян";

"Про відкритість та прозорість діяльності державних органів влади та органів місцевого самоврядування";

"Про соціальні послуги" (регламентація механізмів та умов надання послуг неприбутковими організаціями);

"Про невідповідності неприбуткові організації";

"Про громадський контроль".

Важливою складовою громадянського суспільства є забезпечення свободи слова та незалежності ЗМІ. З цією метою учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

розвиток та захист національного інформаційного простору;

створення нормативно-правової бази для проведення реформи національної інформаційної сфери, демонополізації та роздержавлення засобів масової інформації, забезпечення прозорості стосунків власності у медіа-бізнесі, створення національної системи суспільного мовлення як інформаційного гаранта української демократії;

запровадженням соціальних гарантій для журналістів цих ЗМІ;

сприяння самоорганізації журналістського середовища;

впровадження нормативно-правових вимог щодо укладання угод між власниками ЗМІ та журналістськими колективами щодо редакційної політики, а також щодо прозорості у структурі володіння ЗМІ шляхом оприлюднення інформації щодо їх власників;

ухвалення нової редакції Закону України "Про інформацію" (2657-12) відповідно до стандартів Ради Європи.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити формування та реалізацію єдиної державної гендерної політики шляхом:

адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу у сфері гендерної рівності, в тому числі шляхом запровадження гендерно-правової експертизи чинного законодавства та проектів нормативно-правових документів;

здійснення контролю за дотриманням гендерної рівності при вирішенні кадрових питань у центральних та місцевих органах виконавчої влади;

залучення об'єднань громадян та інших складових громадянського суспільства до всіх процесів реформування та творення політики рівних можливостей;

здійснення інформаційно-просвітницької роботи щодо ліквідації всіх форм дискримінації за ознакою статі;

прийняття Державної програми з утвердження гендерної рівності в українському суспільстві на 2006-2010 роки.

1.2. ЯКІСНА ТА СУЧАСНА ОСВІТА

Діти дошкільного віку мають бути охоплені різними формами дошкільної освіти. Дошкільна освіта має забезпечувати кожній дитині, що йде до школи, початок вивчення української та рідної мови, знайомство з українськими традиціями й народною творчістю.

Держава має забезпечити рівний доступ до якісної середньої освіти. Це передбачає:

гарантування освітянам заробітної платні, не нижчої від середньої по промисловості;

цільову підтримку сільських шкіл, реалізацію у повному обсязі програм "Вчитель" (379-2002-п), "Шкільний автобус" (31-2003-п);

активізацію процесу комплектації шкіл комп'ютерною технікою та підключення усіх шкіл до мережі Інтернет;

осучаснення навчальних програм та їх українознавчого наповнення;

оновлення навчально-методичного забезпечення навчальних закладів і сприяння розвитку вітчизняних підприємств, що виробляють вітчизняну продукцію;

вдосконалення об'єктивної системи оцінювання знань школярів за допомогою незалежних центрів тестування.

Реформування системи закладів вищої освіти відбуватиметься шляхом:

формування державного замовлення відповідно до потреб суспільства та забезпечення його фінансування з бюджету;

розширення автономії вищих навчальних закладів та демократизації їхнього внутрішнього життя, в т.ч. шляхом підвищення ролі наукових рад, обмеження часу перебування ректорів на посадах двома термінами поспіль, посилення ролі студентського самоврядування;

адаптації української вищої школи до європейських стандартів (Болонський процес) зі збереженням кращих набутоків національної освіти, забезпечення сумісності навчальних курсів у різних вузах як у межах України, так і з іншими країнами Європи;

створення умов для міжнародного обміну студентами та викладачами на взаємній основі;

посилення державного контролю за якістю освітнього процесу, позбавлення ліцензій тих ВНЗ, де цей процес не відповідає встановленим стандартам;

забезпечення пріоритетного права на отримання вищої освіти за бюджетні кошти обдарованим дітям із малозабезпечених родин;

нормативно-методичне забезпечення засад фінансування видатків на отримання освіти.

Окремим напрямком освітньої та інформаційної політики держави має стати подолання вузькорегіональних підходів до загальнодержавних проблем, формування і поширення на всій території країни єдиної системи оцінок і бачень стратегічних напрямків розвитку держави та суспільства. Важливим завданням є, зокрема, уніфікація підручників з гуманітарних дисциплін та програм їх викладання в усіх освітніх закладах.

З метою виконання вищевикладених завдань учасники Коаліції зобов'язуються, зокрема, внести відповідні зміни до Законів України: "Про освіту" (1060-12), "Про дошкільну освіту" (2628-14), "Про позашкільну освіту" (1841-14), "Про професійно-технічну освіту" (103/98-ВР), "Про вищу освіту" (2984-14), запровадити незалежне тестування всіх випускників шкіл замість випускних іспитів у школах і вступних іспитів у ВНЗ.

1.3. ЕФЕКТИВНА НАУКА

З метою підвищення ролі науки у розвитку сучасного суспільства учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

перетворення провідних університетів на сучасні наукові центри (зокрема, шляхом створення нових компактних наукових підрозділів та інститутів із широким залученням студентів до наукових досліджень);

зближення академічної та університетської науки шляхом створення спільних наукових та освітніх підрозділів у рамках єдиної загальнодержавної програми;

оптимізацію співвідношення між державним фінансуванням фундаментальних і прикладних досліджень та вдосконалення механізмів такого фінансування на основі державних пріоритетів та експертних висновків наукового середовища;

перехід до фінансування науково-технологічних розробок переважно на основі відкритого конкурсу та забезпечення обсягів фінансування у відповідності до Закону України "Про науково-технічну діяльність" (1977-12);

неперервність зв'язку в ланцюгу фундаментальні дослідження - прикладні дослідження - науково-технологічні розробки - інноваційне виробництво;

самоврядність наукових установ та підрозділів, підвищення ролі вчених рад, перехід до реальної виборності керівників наукових установ та обмеження часу їх перебування на посадах двома термінами поспіль, формування партнерської моделі взаємовідносин між державою і науковим середовищем;

подальшу інтеграцію українських учених у міжнародний науковий процес шляхом активного включення України до міжнародних наукових програм (в тому числі - на рівні Європейського Союзу), посилення інформаційного забезпечення національних наукових центрів, зняття наявних бюрократичних перешкод;

підвищення соціального статусу науковця;

удосконалення системи захисту прав інтелектуальної власності;

ухвалення законів України "Про наукові асоціації й товариства", "Про автономні (наукові) університети", а також нових редакцій законів України "Про науково-технічну діяльність" (1977-12), "Про особливий режим діяльності технопарків".

1.4. КУЛЬТУРНИЙ РОЗВИТОК СУСПІЛЬСТВА

Розбудова національного культурного простору - основа суспільної злагоди та порозуміння громадян України. Вона неможлива без відродження духовних цінностей українського народу, захисту та примноження його культурних здобутків. Турбота про досягнення зазначених цілей має стати одним з основних обов'язків держави.

З метою створення цілісного національного мовно-культурного простору, який ґрунтується на утвердженні української мови у всіх сферах суспільного життя, учасники Коаліції зобов'язуються:

ухвалити Концепцію державної мовної політики і нову редакцію Закону "Про мови" (8312-11), що базуватимуться на конституційному положенні про забезпечення повноцінного функціонування державної мови на всій території України і в усіх сферах суспільного життя, передбачаючи водночас вільний розвиток російської та інших мов національних меншин України;

привести Закон України "Про ратифікацію Європейської хартії регіональних мов або мов меншин" (802-IV (802-15), 15 травня 2003 р.) у відповідність з метою і об'єктом Хартії (994_014) шляхом внесення в існуючий Закон змін і доповнень.

Збереження та актуалізація національної культурної спадщини має передбачати створення належної нормативно-правової бази та відповідне матеріально-технічне забезпечення. Для досягнення цієї мети учасники Коаліції зобов'язуються:

ухвалити Закони України: "Про внесення змін та доповнень до законів України "Про охорону культурної спадщини", "Про ратифікацію Європейської Конвенції "Про охорону архітектурної спадщини";

здійснити комплекс заходів із вдосконалення та розвитку існуючої системи національних виставкових центрів та галерей (до кінця 2009 р.);

вдосконалити існуючу мережу бібліотек та музеїв у відповідності до європейських стандартів шляхом ухвалення законопроектів "Про внесення змін до Закону України "Про бібліотеки і бібліотечну справу", "Про внесення змін до Закону України "Про музеї та музейну справу";

створити Державний реєстр національного культурного надбання та Державного реєстру нерухомих пам'яток України;

реалізувати цільові державні програми з підготовки, виготовлення та розповсюдження друкованої, електронної, аудіовізуальної інформації про культурні цінності України українською та іноземними мовами;

розробити та реалізувати Державну програму популяризації національної культурної спадщини серед учнівської та студентської молоді, Державну програму збереження та використання замків України, Державну програму реставрації та розвитку національних історико-культурних заповідників;

сприяти залученню благодійної допомоги, меценатських та спонсорських коштів шляхом надання податкових пільг через розробку та ухвалення законопроектів "Про культуру", "Про меценатство" та внесення відповідних змін до податкового законодавства та Бюджетного кодексу (2542-14).

Державний захист національної культурної індустрії має спрямовуватись, у першу чергу, на підтримку вітчизняного книговидавництва, кінематографії та анімації. Для досягнення цієї мети учасники Коаліції зобов'язуються:

сприяти розвитку попиту на вітчизняні культурні продукти;

створити систему податкових та інвестиційних стимулів для розвитку українського кінематографу та книговидавництва, а також систему державних грантів видавництвам для фінансової підтримки україномовних проектів;

забезпечити виконання Указу Президента України "Про деякі заходи з розвитку книговидавничої справи" (243/2006);

ухвалити Закон України "Про внесення змін до деяких законів України (щодо створення сприятливих умов для розвитку вітчизняної кінематографії)";

створити сприятливі умови для розвитку вітчизняного кіновиробництва.

Розбудова партнерських стосунків між державою та релігійними організаціями має на меті убезпечити українське суспільство від розпалювання міжконфесійної ворожнечі. Для досягнення цієї мети учасники Коаліції зобов'язуються:

впроваджувати ефективні правові механізми регламентації суспільно-релігійних та державно-церковних відносин;

розробити та ухвалити нову редакцію Закону України "Про свободу совісті та релігійні організації" (987-12);

вдосконалити правила повернення релігійним організаціям церковного майна.

Інтеграція української культури у глобальні культурні процеси полегшить доступ українців до надбань світової культури та дозволить гідно представляти вітчизняну культуру на міжнародному рівні. Для досягнення цієї мети учасники Коаліції зобов'язуються:

створити систему державної підтримки для видавництв, що здійснюють проекти з перекладу світової літературної та наукової класики на українську мову;

посилити участь у програмах двостороннього культурного співробітництва із зарубіжними країнами, культурних програмах міжнародних організацій;

стимулювати участь українських митців у провідних світових мистецьких форумах;

забезпечити діяльність культурно-інформаційних центрів України у складі закордонних дипломатичних представництв;

підтримувати на належному рівні зв'язки з українськими громадами за кордоном.

Відповідно до визначених у Законі України "Про Концепцію державної політики в галузі культури на 2005-2007 рр." (2460-15) (від 3 березня 2005 р.) пріоритетів оновлення державної політики у сфері культури здійснюватиметься за такими напрямками:

розробка довгострокової програми культурного розвитку України на загальнодержавному та регіональному рівнях з метою забезпечення умов для самовідтворення і послідовного культурного розвитку;

розробка і впровадження державних соціальних стандартів надання послуг населенню у сфері культури, що гарантуються державою, а також їх фінансового забезпечення в розрахунку на душу населення;

впровадження виконання певних функцій шляхом бюджетного фінансування мережі закладів та установ культури до розробки, підтримки і реалізації цільових культурно-мистецьких програм і проектів:

- формування та здійснення видатків державного та місцевих бюджетів у сфері культури переважно на основі програмно-цільового методу;

- використання процедур відкритого конкурсу при визначенні виконавців державних культурно-мистецьких програм і проектів;

- встановлення механізму бюджетних дотацій на здійснення того чи іншого культурно-мистецького проекту закладами, установами та організаціями культури, що залучили благодійну допомогу, спонсорські чи меценатські кошти на реалізацію такого проекту (механізм доповнювальних грантів);

- державна підтримка у залученні благодійної допомоги, меценатських та спонсорських коштів шляхом податкового, митного та інших видів регулювання, за допомогою створення системи державного визнання і відзначення благодійників, меценатів та спонсорів.

1.5. ЯКІСНА І ДОСТУПНА ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

Пріоритетом у діяльності державної влади на всіх рівнях мають стати забезпечення якісної і доступної медичної допомоги, динамічний розвиток системи охорони здоров'я з орієнтацією на попередження захворювань, здоровий стиль життя населення і покращення демографічної ситуації.

Учасники Коаліції беруть на себе зобов'язання:

структурну реорганізацію системи медичного забезпечення з першочерговим розвитком первинної медико-санітарної допомоги на засадах загальної (сімейної) лікарської практики;

впровадження обов'язкового медичного страхування із збереженням та поліпшенням переліку гарантованих державою безоплатних медичних послуг;

удосконалення системи профілактичних медичних оглядів населення (диспансеризація);

розвиток сільської медицини шляхом запровадження програми "Сільський лікар";

забезпечення правових механізмів діяльності інституту сімейного лікаря;

впровадження дієвого механізму контролю за виробництвом, імпортом, реалізацією та рекламою фармацевтичної продукції, а також контролю якості лікарських засобів при їх ввезенні на територію України, підвищення конкурентоспроможності вітчизняної фармацевтичної продукції;

впровадження ефективних економічних механізмів європейського зразка для зниження рівня споживання алкогольних напоїв та тютюнових виробів;

перехід до розподілу коштів за принципом оплати наданих послуг, а не за принципом утримання медичних закладів;

підвищення ефективності використання ресурсів системи охорони здоров'я;

ліквідацію перешкод у розвитку конкуренції між різними постачальниками послуг з охорони здоров'я, незалежно від форм власності, а також запровадження контрактних відносин між замовником послуг (державою) та їх постачальниками (закладами охорони здоров'я різних форм власності);

проведення раціональної фармацевтичної політики;

формування системи управління і контролю якості медичної допомоги;

створення в місцевих органах самоврядування відділів (управлінь) охорони здоров'я та формування громадських рад з питань охорони здоров'я;

створення Національних центрів (Національний онкологічний центр, Національний центр охорони здоров'я матері та дитини, Національний центр боротьби з ВІЛ/інфекцією/СНІДом та наркоманією, Національний центр боротьби з туберкульозом, Національний центр кардіології і кардіохірургії в тому числі дитячої), які будуть відповідальними за розробку та супровід відповідних національних програм;

розробити єдину програму підготовки фахівців з питань профілактики наркоманії та ВІЛ/СНІДу та затвердити національні показники моніторингу і оцінки з питань профілактики наркоманії та ВІЛ/СНІДу;

залучення інвестицій в охорону здоров'я та створення умов для розширення приватної медичної практики;

вдосконалення організації роботи державної санітарно-епідемічної служби;

забезпечення ефективної кадрової політики і визначення обґрунтованої потреби держави в підготовці спеціалістів для галузі за європейськими стандартами;

аналіз виконання Міжгалузевої комплексної програми "Здоров'я нації на 2002-2011 рр." (14-2002-п) для її вдосконалення, моніторингу і оцінки результатів на основі чітких індикаторів;

запровадження державного замовлення на наукові дослідження в галузі охорони громадського здоров'я для визначення основних чинників впливу на здоров'я населення.

З метою забезпечення реформування системи охорони здоров'я учасники Коаліції беруть на себе зобов'язання:

привести законодавство України з питань охорони здоров'я у відповідність до європейських норм права;

внести зміни до Закону України "Основи законодавства України про охорону здоров'я" (2801-12), Бюджетного кодексу України (2542-14) відповідно до вимог Конституції України (254к/96-ВР);

ухвалити Закони України: "Про організацію медичної допомоги та заклади охорони здоров'я", "Про Колегію лікарів України", "Про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування", "Про ратифікацію Міжнародної конвенції з обмеження тютюнопаління", "Про ратифікацію Конвенції 102 Міжнародної Організації Праці про мінімальні норми соціального забезпечення", "Про ратифікацію Конвенції 130 Міжнародної Організації Праці про медичну допомогу та допомогу у випадку хвороби", "Про ратифікацію Європейської соціальної хартії (переглянутої)", "Про ратифікацію Європейського кодексу соціального забезпечення";

визначити на законодавчому рівні механізми захисту прав пацієнтів, у т.ч. права на інформацію про методи їх лікування.

1.6. ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ

У сфері фізичної культури і спорту учасники Коаліції беруть на себе зобов'язання:

затвердити Державну програму розвитку фізичної культури і спорту в Україні на 2006-2010 рр.;

забезпечити доступність для широких верств населення занять масовим спортом шляхом розвитку інфраструктури фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи за місцем навчання, роботи, проживання та відпочинку громадян;

удосконалити систему дитячо-юнацького та резервного спорту, забезпечити належний рівень її ресурсного забезпечення;

підвищити ефективність відбору та централізованої підготовки спортсменів національних збірних команд України відповідно до міжнародних стандартів, сформувати мережу національних, регіональних та інших центрів олімпійської підготовки, сприяти олімпійському руху;

створювати належні умови для фізкультурно-спортивної реабілітації інвалідів, розвитку параолімпійського та дефолімпійського руху;

забезпечити розвиток мережі спортивних шкіл і спортивних клубів;

надавати всебічну допомогу всеукраїнським громадським організаціям фізкультурно-спортивної спрямованості;

встановити та неухильно дотримуватися соціальних нормативів забезпеченості населення спортивними спорудами;

розробити типові проекти будівництва спортивних комплексів, фітнес-центрів, плавальних басейнів, льодових та інших спортивних майданчиків із застосуванням сучасних технологій, організувати виробництво модульних спортивних споруд для занять масовим спортом;

запровадити механізм виділення з державного бюджету на конкурсних засадах грантів для проведення науково-дослідних робіт з актуальних проблем розвитку фізичної культури і спорту;

збільшити обсяги видатків з бюджетів усіх рівнів та позабюджетного фінансування сфери фізичної культури і спорту, в тому числі через законодавче забезпечення залучення частини прибутків вітчизняних виробників алкогольної та тютюнової продукції, ігорного бізнесу та спортивної лотереї;

розробити та прийняти законопроект про нову редакцію Закону України "Про фізичну культуру і спорт" (3808-12).

1.7. ЧИСТЕ ТА БЕЗПЕЧНЕ ДОВКІЛЛЯ

Україні необхідно вдосконалити національну екологічну політику. Її ефективне впровадження забезпечить конституційні права громадян на безпечне навколишнє середовище. Для цього учасники Коаліції зобов'язуються:

запровадити контроль за дотриманням екологічних нормативів та посилити відповідальність за їх порушення;

гармонізувати вітчизняні технічні та екологічні стандарти з міжнародними аналогами, запровадити екологічне маркування вітчизняних товарів;

розробити та реалізувати державну програму очищення території України від небезпечних відходів;

створити регіональну систему екологічного страхування та аудиту з метою акумулювання коштів на екологічну санацію територій;

підвищити рівень захисту населення від природних і техногенних аварій і катастроф;

розробити й затвердити державну програму "Якісна питна вода", що передбачатиме, зокрема, встановлення обґрунтованих стандартів якості питної води та забезпечення водою належної якості всього населення України;

залучити громадськість до перевірки ефективності заходів щодо розвитку системи екологічної безпеки в Україні;

модернізувати систему радіаційної безпеки в зоні відчуження та завершити будівництво об'єкту "Укриття" на Чорнобильській АЕС;

активізувати політику збереження й захисту природної спадщини, а також започаткувати процес відродження природних ландшафтів;

регламентувати права та обов'язки центральних і місцевих органів влади щодо природоохоронної діяльності та розмежувати функції контролюючих органів.

1.8. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Змістом соціальної політики в Україні має стати докорінна перебудова системи соціального захисту населення, забезпечення належного, передбаченого законодавством фінансування соціальних програм. Соціальні стандарти повинні відповідати потребам гідного життя людини та гарантуватися державою для кожного громадянина, незалежно від місця його проживання.

Необхідно завершити створення єдиного реєстру отримувачів соціальних пільг і забезпечити поступовий перехід до їх адресного надання. Перелік категорій отримувачів пільг за професійною ознакою має бути скорочений при умові, що скорочення пільг буде супроводжуватися адекватним підвищенням доходів населення.

Соціальна політика держави має бути чесною. Слід припинити практику ухвалення законів, які встановлюють пільги чи соціальні виплати, не забезпечені можливостями державного бюджету.

Система соціального страхування має бути реформована, у т.ч. через схвалення в 2006 р. Закону "Про загальний єдиний соціальний внесок", перерозподіл у подальшому загального єдиного соціального внеску між роботодавцями та найманими працівниками, поступове зниження податкового навантаження на фонд оплати праці, зменшення числа фондів соціального страхування, відмову від витрачання коштів соціального страхування на виплати не страхового характеру.

З метою поліпшення соціального захисту дітей, розв'язання проблем дитячої бездоглядності і безпритульності, створення належних умов для здорового розвитку дітей, реалізації їх прав та досягнення конкретних результатів в інтересах дітей України учасники Коаліції беруть на себе зобов'язання:

удосконалити законодавчо-нормативну базу з питань соціального захисту дітей шляхом ухвалення Закону України "Про загальнодержавну програму "Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини" на 2006-2016 рр.";

внести зміни до Сімейного Кодексу України (2947-14) в частині захисту права дитини на виховання у сім'ї, забезпечення дітей правом знати своїх батьків та мати їх догляд, захисту права дитини на виховання у біологічній сім'ї (профілактика відмов батьків від новонароджених дітей);

ухвалити Закон України "Про приєднання України до Конвенції про захист дітей та співробітництво в галузі міждержавного усиновлення";

ухвалити Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо органів і служб у справах неповнолітніх та соціальних установ для неповнолітніх";

провести інвентаризацію дитячих закладів незалежно від підпорядкування та форм власності: медичних, лікувальних, позашкільних, дошкільних, соціального захисту, культури та мистецтв, оздоровчих тощо з метою вивчення їх технічного стану та

виконання функцій по обслуговуванню дітей;

розробити і впровадити Національну програму попередження йодного дефіциту серед населення України на 2006-2010 рр., в якій стратегією масової профілактики є вживання йодованої солі;

забезпечити доступність дітей-інвалідів до закладів соціальної інфраструктури, культури, освіти та до спеціальних закладів, які надають соціальні послуги;

розробити систему соціальної та матеріальної підтримки сімей, які всиновлюють дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

збільшити виплати до двох прожиткових мінімумів сім'ям, які виховують дітей під опікою;

посилити державну підтримку щодо розвитку сімейних форм виховання для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування;

запровадити механізм реалізації батьками-вихователями дитячих будинків сімейного типу права на працевлаштування, відпустку та пенсійне забезпечення;

передбачити під час підготовки проектів Закону України "Про Державний бюджет України на 2007 р." та наступні роки видатки на утримання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, а також осіб з їх числа, незалежно від форми їх влаштування, на рівні, не нижчому за двократний розмір встановленого прожиткового мінімуму;

забезпечити розробку Програми реформування системи інтернатних закладів для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, передбачивши створення нового типу закладів для таких дітей, наближених до сімейних форм виховання та з навчанням у загальноосвітніх школах (протягом трьох років реорганізувати третину існуючих шкіл-інтернатів та дитячих будинків у заклади нового типу; за рахунок розвитку прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу, повернення дітей до біологічних сімей, які пройшли процес соціальної реабілітації, суттєво зменшити потребу дітей в інтернатному вихованні);

реорганізувати систему притулків для неповнолітніх у центри соціально-психологічної реабілітації дітей, передбачивши фінансування Центрів соціально-психологічної реабілітації дітей з Державного бюджету.

Одним із головних пріоритетів держави у сфері сімейної та демографічної політики має стати подолання демографічної кризи, досягнення сталого демографічного розвитку, докорінна якісна зміна ціннісних пріоритетів, відтворення населення через створення умов для утвердження в суспільстві духовно і фізично здорової, матеріально забезпеченої, соціально благополучної сім'ї.

З цією метою учасники Коаліції беруть на себе зобов'язання забезпечити:

прийняття Стратегії демографічного розвитку на 2006-2015 рр. та Державної програми підтримки сім'ї у 2006-2010 рр.;

законодавчо запровадити допомогу при народженні другої дитини - 15 тис. грн., третьої - 25 тис. грн. не пізніше 2008 р.;

соціальний та правовий захист материнства і батьківства;

запровадження механізмів формування сімейних орієнтацій населення на підвищення престижу сім'ї, в тому числі економічну підтримку сім'ї з використанням важелів податкової та кредитної політики;

щорічно збільшувати видатки Державного бюджету України на фінансування житлового будівництва для молодих сімей (першочергово багатодітних), а також обсягів кредитів, що надаються молодим сім'ям для будівництва або придбання житла;

розробку механізмів залучення позабюджетних коштів (додатково до бюджетного фінансування) для забезпечення багатодітних сімей житлом;

запровадження короткотермінових відпусток чоловікам при народженні дитини з метою забезпечення одночасної та рівної участі жінок та чоловіків у догляді та вихованні дітей у їх перший місяць життя шляхом внесення змін до Закону України "Про відпустки" (504/96-ВР);

запровадження механізму нової системи інтегрованої соціальної допомоги, заснованої на першочерговому сприянні реалізації власних можливостей членів сім'ї і лише у разі відсутності таких можливостей - надання грошової допомоги;

державну підтримку сімей, які усиновили дитину, шляхом запровадження:

- виплати одноразової допомоги при народженні дитини незалежно від віку усиновленої дитини;

- надання одному з батьків оплачуваної 3-х місячної відпустки по догляду за дитиною з моменту ухвалення судом рішення про всиновлення дитини, незалежно від віку дитини.

З метою попередження насильства в сім'ї учасники Коаліції зобов'язуються:

вдосконалити існуючу систему запобігання насильства в сім'ї, зокрема щодо посилення санкцій по відношенню до осіб, які вчинили насильства та підвищення ефективності надання допомоги особам, які потерпають від насильства.

прийняти зміни до законодавства України з питань попередження насильства в сім'ї, зокрема до Закону України "Про попередження насильства в сім'ї" (2789-14) (визначення спеціально уповноваженого органу з питань попередження насильства в сім'ї на місцевому рівні) та до Кодексу України "Про адміністративні правопорушення" (80731-10, 80732-10);

З метою забезпечення умов для оздоровлення дітей та сімейного відпочинку учасники Коаліції зобов'язуються:

ухвалити Загальнодержавну комплексну Програму оздоровлення та відпочинку дітей, молоді та сімей з дітьми;

ухвалити Закон України "Про оздоровлення та відпочинок дітей";

унормувати діяльність дитячих оздоровчих закладів;

відновити дитячі оздоровчі бази (державні комунальні дитячі оздоровчі заклади);

нормативно закріпити у бюджетах усіх рівнів статті витрат на оздоровлення дітей соціально вразливих категорій.

Основними завданнями державної молодіжної політики є створення необхідних умов для зміцнення правових та матеріальних гарантій молоді, допомога молодим людям у реалізації їх творчих можливостей та ініціатив, залучення молоді до активної участі у соціальному, економічному та гуманітарному розвитку України.

З цією метою учасники Коаліції зобов'язуються:

розробити та затвердити механізми стимулювання роботодавців до створення нових робочих місць та надання першого робочого місця випускникам вищих і професійно-технічних навчальних закладів (2006-2008);

забезпечити розвиток мережі установ культурно-просвітницького спрямування для молоді на селі (2006-2010);

дотримуватися вимог "Європейської хартії щодо участі молоді в громадському житті на місцевому та регіональному рівні" (2006-2008);

внести зміни до Закону України "Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні" (2998-12), щодо визначення вікових меж молоді з 18 до 26 років, зумовлено загальноєвропейськими підходами та інтеграцією України до ЄС, щодо встановлення вікових меж молоді.

Провідним напрямком реформ у соціальній сфері є трансформація політики у сфері зайнятості та ринку праці, яка забезпечить не лише суттєве підвищення рівня життя широких верств населення, але й формування соціальної структури, подібної до європейських зразків. Для реалізації поставлених завдань учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

розробку та впровадження Державної програми зайнятості на 2007-2010 рр., яка забезпечить створення одного мільйона робочих місць щорічно, передбачатиме прогнозування ринку праці, випереджальне створення нових робочих місць в галузях, що розвиваються, державне замовлення на підготовку фахівців вищими та спеціальними учбовими закладами, здійснення відповідної професійної перепідготовки, заохочення децентралізованого фінансування підвищення кваліфікації працівників;

запровадження конкурсних засад відбору державних і приватних компаній, що здійснюють професійне навчання;

розробку механізмів стимулювання підприємців до створення нових робочих місць та гарантування надання першого робочого місця випускникам навчальних закладів, підготовлених за державним замовленням;

нормативно-методичне забезпечення гнучких форм зайнятості та оплати праці в залежності від економічних можливостей роботодавця та бажання працівника;

вжиття заходів щодо підвищення мобільності робочої сили шляхом поширення інформації про становище на регіональних ринках праці, впровадження додаткових стимулів створення робочих місць в депресивних регіонах, розвитку вахтових методів тимчасового працевлаштування (в тому числі спільно з Російською Федерацією та іншими державами СНД), демократизації ринку житла й відновлення мережі робітничих гуртожитків тощо;

запровадження, починаючи з 2007 р., громадських робіт загальнодержавного значення, фінансованих коштами державного бюджету та централізованих позабюджетних фондів, фонду зайнятості;

надання допомоги у відкритті власної справи та стимулювання інвестицій у самозайнятість та створення робочих місць;

запровадження Єдиної тарифної сітки в бюджетній сфері в повному обсязі, забезпечення отримання гідної та рівної оплати праці працівникам однакової кваліфікації з однаковим навантаженням;

встановлення мінімальної заробітної плати на рівні не менше прожиткового мінімуму;

запровадження регульованого мінімуму погодинної заробітної плати як соціального стандарту та ухвалення Закону України "Про мінімальну погодинну заробітну плату";

ухвалення нової редакції Закону України "Про зайнятість населення" (803-12);

забезпечення на державному рівні захисту інтересів громадян України, які працюють за межами країни, шляхом укладання міжурядових угод (перш за все з Російською Федерацією та іншими країнами) та стимулювання їх повернення в Україну.

Потребує реформування система соціальних стандартів та пільг окремим категоріям громадян. З метою впорядкування надання соціальних послуг та пільг, налагодження єдиної системи обліку громадян, які мають право на пільги, поглиблення адресності державної соціальної допомоги учасники Коаліції беруть на себе зобов'язання:

завершити розробку комплексу державних соціальних стандартів, передбачених Державним класифікатором соціальних стандартів та нормативів (v0293203-02);

впровадити програми поетапної заміни пільг, що виконують функцію соціальної підтримки вразливих верств населення, адресною допомогою;

здійснити перегляд та за його результатами скасувати законодавче забезпечення пільг, надання яких не є обґрунтованим;

нормативно-методично забезпечити диверсифікацію постачальників соціальних послуг шляхом:

- встановлення мінімальних стандартів надання соціальних послуг;

- переходу до формування замовлення на соціально-побутові, психологічні, соціально-медичні, соціально-економічні та інші соціальні послуги на контрактній основі на підставі конкурсу;

- запровадження методики формування замовлення на послугу соціальної сфери на контрактній основі;

- переходу від централізованого регламентування видатків місцевих бюджетів на виконання власних повноважень до встановлення мінімальних стандартів надання соціальних послуг;

- внесення змін до Закону України "Про соціальні послуги" (966-15) в частині розширення визначення "соціальної послуги", залучення до надання соціальних послуг неприбуткових організацій, впровадження механізмів формування угод між замовниками і постачальниками послуг соціальної сфери.

Реформування системи пенсійного забезпечення покликане утвердити в Україні гідне життя людей похилого віку. Учасники Коаліції беруть на себе зобов'язання:

гарантувати розмір мінімальної пенсії не менший за прожитковий мінімум для непрацездатних осіб;

стабілізувати солідарну систему, у тому числі через подальшу детінізацію заробітної плати;

ліквідувати більшість спеціальних пенсій і уніфікувати принципи нарахування трудових пенсій;

запровадити та розвивати накопичувальну пенсійну систему шляхом нормативно-методичного забезпечення переходу до паралельних систем загальнообов'язкового та добровільного пенсійного страхування на основі персоніфікованих пенсійних внесків.

Держава зобов'язана забезпечити соціальну справедливість для кожного. Статус ветеранів війни має бути наданий усім, хто воював за свободу і незалежність власного народу.

Держава зобов'язана гарантувати повноцінний спосіб життя для осіб з обмеженими фізичними та розумовими можливостями. Учасники коаліції зобов'язуються забезпечити:

державну підтримку спеціалізованих установ для інвалідів;

доступ до ринку праці та забезпечення державних замовлень для підприємств, де працюють особи з обмеженими фізичними та розумовими можливостями;

надання інвалідам соціального житла;

запровадження європейських стандартів вільного пересування.

Коаліція буде здійснювати заходи щодо поступового повернення громадянам України боргів по заощадженнях.

1.9. РЕФОРМА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Україна потребує негайної та глибокої реформи житлово-комунального господарства, здійснюваної на основі прогресивних економічних, науково-технічних світових досягнень, що забезпечить високий сучасний рівень стандартів комфортного житла для всіх громадян.

З цією метою учасники Коаліції зобов'язуються:

ухвалити Закон України "Про житлово-комунальне господарство";

ліквідувати монополію житлово-експлуатаційних контор та сприяти залученню приватного сектору до надання комунальних послуг;

стимулювати створення житлових кондомініумів;

здійснити інвентаризацію і енергоаудит всіх основних фондів ЖКГ, визначити знос, залишкову балансову вартість, об'єми фінансування (необхідні для відновлення та переоснащення);

розробити план заходів щодо відновлення основних фондів житла;

здійснити моніторинг аварійних об'єктів житла і комунального господарства та розробити програму ремонтних робіт і забезпечити фонд відселення;

забезпечити встановлення всіх приладів обліку та їх сервісного обслуговування;

реформувати систему роботи державної іпотечної установи та забезпечити довгострокове, до 30-ти років, кредитування придбання житла з вартістю кредитів на європейському рівні;

ухвалити та втілити в життя національну програму заміни застарілого житлового фонду сучасним на основі залучення інвестиційних ресурсів.

II. СУЧАСНА ЄВРОПЕЙСЬКА ДЕРЖАВА

2.1. ЕФЕКТИВНА ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА

Подальший розвиток України, запровадження європейських стандартів демократії, залежить від реального забезпечення норм, що передбачені розділом I "Загальні засади" та розділом II "Права, свободи та обов'язки людини і громадянина" Конституції України (254к/96-ВР), а також від зваженого формування сучасної, ефективною політичної системи шляхом завершення та удосконалення політичної реформи.

Стратегічними пріоритетами цієї реформи є:

оптимізація розподілу повноважень між Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України і Президентом України з метою створення дієвого балансу стримувань і противаг;

чітке законодавче визначення статусу, механізмів формування та засад діяльності Кабінету Міністрів України, прав та обов'язків Прем'єр-міністра України та інших членів Уряду, законодавче врегулювання процедур здійснення ними повноважень;

розвиток парламентаризму і його інституційних основ: партійної системи та удосконалення пропорційної системи виборів до Верховної Ради України та місцевих рад, а також законодавче врегулювання статусу парламентської більшості (коаліції депутатських фракцій) та парламентської опозиції;

скасування недоторканності народних депутатів України шляхом обмеження їх імунітету до форм їх парламентської діяльності.

З цією метою учасники Коаліції зобов'язуються:

внести до кінця I сесії Верховної Ради України V скликання проект Закону про внесення змін до Конституції України (254к/96-ВР) щодо удосконалення політичної реформи та забезпечити його остаточне схвалення до кінця третьої сесії, зокрема, передбачивши в ньому:

- удосконалення процедурних механізмів стримування та противаг між органами державної влади;
- заміну інституту депутатської недоторканності інститутом парламентського імунітету;
- удосконалення процедурних норм і процесуальних гарантій захисту прав та свобод людини і громадянина;

забезпечити удосконалення Регламенту Верховної Ради України (3547-15), передбачивши в ньому, зокрема, окремий розділ про порядок формування, права та обов'язки парламентської опозиції (до кінця 2006 р.);

ухвалити Закони України "Про Президента України", "Про Кабінет Міністрів України" та "Про центральні органи виконавчої влади", виходячи із норм Конституції України (254к/96-ВР) (до кінця 2006 р.);

ухвалити Закон України "Про нормативно-правові акти", з метою встановлення ієрархії законодавчих актів (до кінця 2006 р.);

ухвалити Закон України "Про всеукраїнський референдум", передбачивши в ньому виключний перелік питань, які підлягають вирішенню на державному рівні;

ухвалити Закон України "Про місцеві референдуми", в якому обмежити перелік питань, які виносяться на розгляд, лише компетенцією місцевого самоврядування;

удосконалити Закон України "Про політичні партії" (2365-14) та кодифікувати законодавство України з метою, зокрема:

- розведення в часі виборів до Верховної Ради України та органів місцевого самоврядування;
- удосконалення пропорційної системи виборів, в тому числі стосовно місцевих виборів;
- запровадження норми про конфедерацію партій за європейським зразком;
- підвищення прохідного бар'єру виборів до Верховної Ради України до 5%;
- запровадження єдиного державного реєстру виборців.

2.2. РЕФОРМА ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Головною метою реформи публічної адміністрації в Україні є поетапне створення нової моделі публічної адміністрації, яка забезпечить становлення України як правової європейської держави з високим рівнем життя, соціальної стабільності та демократії. Учасники Коаліції розуміють, що демократизація публічної адміністрації є передумовою інтеграції України до європейських і світових економічних та політичних структур, зокрема до Європейського Союзу. Влада має стати близькою до потреб і запитів кожного громадянина, а головним пріоритетом державної політики має бути забезпечення реалізації прав і свобод людини.

РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОГО ТА ЦЕНТРАЛЬНОГО РІВНЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Одне з основних завдань реформування системи виконавчої влади полягає в забезпеченні конституційного статусу Кабінету Міністрів України як вищого органу в системі виконавчої влади, що спрямовує і координує діяльність органів виконавчої влади, через прийняття Закону України "Про Кабінет Міністрів України", в якому, зокрема, закріпити:

принципи і механізми колегіальності в ухваленні рішень Кабінетом Міністрів України;

створення урядових комітетів для попереднього розгляду питань на засіданнях Кабінету Міністрів України; кількість і напрямки роботи урядових комітетів визначаються Кабінетом Міністрів України;

статус членів Уряду як політичних посад, відокремлення політичних функцій міністрів від адміністративно-розпорядчих;

формування Уряду Верховною Радою України на підставі єдиного подання (списком не менше 2/3 членів Уряду) та набуття повноважень через прийняття присяги.

Реформування міністерств та інших центральних органів виконавчої влади (далі - ЦОБВ) слід спрямовувати на:

спрощення класифікації центральних органів виконавчої влади шляхом перегляду статусу ЦОБВ та їх кількісного складу, уточнення функцій ЦОБВ;

забезпечення провідної ролі міністерств як головних суб'єктів розробки політики у відповідних секторах державного управління;

підвищення ролі міністрів як державних політичних діячів;

чітке розмежування політичного та адміністративного керівництва в міністерствах;

мінімізацію втручання держави в суспільні процеси, особливо в діяльність господарюючих суб'єктів;

зміна природи, змісту та форм впливу ЦОБВ на суспільні процеси, забезпечення переходу з адміністративно-розпорядчих методів управління до надання послуг громадянам та юридичним особам у відповідних сферах та рівнях управлінської діяльності.

Реформування ЦОБВ передбачає істотне збільшення контролю громадськості за діяльністю влади, посилення політичної відповідальності завдяки секторному підходу в управлінні процесами суспільно-політичного життя, а також оптимізацію структури ЦОБВ шляхом ліквідації або перетворення їх в урядові органи в складі міністерств.

Забезпечити, в тому числі при необхідності, на конституційному рівні, чітке розмежування між повноваженнями Уряду як вищого органу в системі виконавчої влади та органами, що здійснюють регуляторні та контрольні функції (національні комісії, Антимонопольний комітет, Служба безпеки України, Державний комітет телебачення і радіомовлення). Реорганізувати Державний комітет з питань регуляторної політики та підприємництва в Національну комісію з питань регуляторної політики для узгодження регуляторних і дозвільних актів. Вказані органи повинні здійснювати свою діяльність виключно на підставі відповідних статутарних законів, відображаючи баланс інтересів громадянського суспільства (юридичних та фізичних осіб) та держави.

Реформа повинна забезпечити баланс інтересів споживачів, господарюючих суб'єктів та держави в процесі прийняття рішень регуляторними органами.

У зв'язку із вищевикладеним учасники Коаліції зобов'язуються:

передбачити у проекті закону про внесення змін до Конституції України (254к/96-ВР) щодо удосконалення політичної реформи та в Законах України про Кабінет Міністрів України та про центральні органи виконавчої влади наступні норми:

- визначення посади міністра та першого заступника міністра як політичних посад;

- утворення інституту державних секретарів в системі Секретаріату Кабінету Міністрів України та міністерств, які призначаються Кабінетом Міністрів України;

- визначення завдань та повноважень ЦОБВ зі спеціальним статусом;

прийняти відповідний Закон, який гарантував би доступ громадськості до інформації про діяльність Кабінету Міністрів України, міністерств, інших ЦОБВ і місцевих державних адміністрацій та визначав би порядок доступу до такої інформації;

утворити парламентсько-урядову комісію з питань адміністративної реформи, зобов'язавши її проаналізувати роботу кожного міністерства та підготувати висновки за вищевикладеними принципами до кінця 2006 р.

РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Мета реформування місцевих органів виконавчої влади - сприяти розвитку місцевого самоврядування на основі чіткого функціонального розмежування їхніх повноважень з повноваженнями органів виконавчої влади.

В результаті здійснення реформи публічної адміністрації мають бути ліквідовані районні державні адміністрації, а повноваження обласних державних адміністрацій мають бути зведені до виконання таких функцій:

забезпечення виконання та контроль за дотриманням Конституції (254к/96-ВР) та законів України, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади;

додержання прав і свобод громадян;

координація діяльності регіональних представництв ЦОБВ;

Представництво органів виконавчої влади на місцевому рівні відбувається шляхом створення та функціонування відповідних територіальних підрозділів ЦОБВ. Рішення про створення територіального представництва ЦОБВ приймається Кабінетом Міністрів України.

АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ УСТРІЙ ТА МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Адміністративно-територіальна реформа зорієнтована на посилення ролі місцевого самоврядування та забезпечення його спроможності проводити ефективну політику в інтересах людини, забезпечуючи її якісними доступними послугами. Новий адміністративний та територіальний поділ повинен врахувати принципи економічної доцільності та соціальної необхідності, що призведе до забезпечення соціально-економічного балансу територій. Метою реформи системи місцевої влади є забезпечення принципів децентралізації та субсидіарності та приведення її у відповідність до загальноприйнятих європейських принципів, закладених в Європейській Хартії місцевого самоврядування (994_036), ратифікованої Верховною Радою України (452/97-ВР).

Важливим елементом проведення адміністративно-територіальної реформи є чітке розмежування повноважень між рівнями місцевого самоврядування за принципом субсидіарності з тим, щоби не допустити дублювання та подвійного підпорядкування функцій і завдань місцевого самоврядування.

Учасники Коаліції підтримують та зобов'язуються впровадити реформу адміністративно-територіального устрою відповідно до таких параметрів:

Систему адміністративно-територіального устрою України складатимуть адміністративно-територіальні одиниці - цілісні частини території держави, що за наявності відповідних географічних, демографічних та соціально-економічних умов є територіальними основами для організації та діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, - що розподілені на три рівні - регіон, район, громада - кожен з яких має науково обґрунтовану мінімальну чисельність населення.

При проведенні адміністративно-територіальної реформи необхідно розділяти повноваження також і між органами місцевого самоврядування кожної адміністративно-територіальної одиниці, що забезпечується прийняттям відповідних законів, а також прийняттям окремих статутів для кожної адміністративно-територіальної одиниці.

Реформування публічної адміністрації передбачає підготовку та ухвалення Концепції та Програми заходів щодо проведення реформи публічної адміністрації із відповідним фінансовим забезпеченням, в тому числі внесення відповідних змін до Конституції України (254к/96-ВР). Відповідно, учасники Коаліції зобов'язуються:

доопрацювати (із врахуванням вищевикладеного попередньо схвалений Верховною Радою України проект Закону України "Про внесення змін до Конституції щодо удосконалення системи місцевого самоврядування" (N 3207-1) та остаточно схвалити із визначенням дати набрання чинності з 1 січня 2007 р. (див. Додаток А). У зв'язку із запропонованими змінами до Конституції (254к/96-ВР), необхідно ухвалити у визначені терміни наступні Закони України:

- "Про територіальний устрій України";
- "Про місцеві державні адміністрації" (нова редакція);
- "Про місцеве самоврядування громади";
- "Про місцеве самоврядування району";
- "Про місцеве самоврядування області";
- "Про службу в органах місцевого самоврядування" (нова редакція);

переструктурувати бюджетну та податкову системи в Україні, з метою посилення ролі та статусу інститутів місцевого самоврядування шляхом прийняття (у визначених термінах) таких Законів України:

- про внесення змін до Бюджетного Кодексу України (2542-14), визначивши в ньому джерела та порядок формування місцевих бюджетів;

- "Про місцеві податки та збори";

затвердити галузеві соціальні стандарти, на підставі яких буде можливим зробити відповідні розрахунки щодо визначення потреб громад та фінансового забезпечення місцевих бюджетів громад;

провести функціонально-секторне обстеження центральних органів виконавчої влади та урядових органів;

здійснити планування територіальних меж громад, районів, визначення міст-районів і міст-регіонів та їх меж.

2.3. СПРАВЕДЛИВЕ НЕУПЕРЕДЖЕНЕ ТА ДОСТУПНЕ СУДОЧИНСТВО

Наша мета - створити умови для утвердження верховенства права в державі та забезпечення кожному права на швидкий та справедливий судовий розгляд у незалежному та неупередженому суді. Для побудови ефективною системи забезпечення правосуддя необхідно схвалити узгоджену концепцію розвитку судочинства. Будуть створені гідні умови для надання якісної правової допомоги. Учасники Коаліції погоджуються в тому, що реформування судово-правової системи потребує утвердження незалежності судової гілки влади та вжиття ефективних заходів щодо:

доступності правосуддя;

удосконалення судочинства, створення законодавчих гарантій на дотримання строків судового провадження відповідно до вимог Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод (995_004);

покращання процедури формування корпусу професійних суддів;

підвищення ефективності суддівського самоврядування;

гарантованого та належного бюджетного фінансування судової влади;

забезпечення неухильного виконання рішень судів;

розвитку третейського судочинства та процедур медіації (примирення).

Учасники Коаліції визнають, що вдосконалення судочинства в Україні потребує:

В частині доступності правосуддя та удосконалення його процесуальних засад:

удосконалення системи судів, подолання їх багатоланковості, в тому числі модернізації існуючої системи господарських судів у спеціалізовані суди з розгляду комерційних спорів;

завершення формування повноцінної системи спеціалізованих адміністративних судів;

запровадження інституту суду присяжних (до кінця 2009 року);

оптимізацію процедур апеляційного перегляду та касаційного оскарження з метою забезпечення сталості судових рішень судів першої інстанції;

зменшення навантаження на суддів, раціоналізації кількості судів та чисельності суддів, підвищення ролі у цих питаннях органів суддівського самоврядування;

надання безоплатної правової допомоги соціально незахищеним категоріям громадян і звільнення їх від сплати судового збору, гарантоване забезпечення безкоштовної правової допомоги від кримінального переслідування особам, що її потребують;

підвищення рівня поінформованості учасників судового процесу та громадян про організацію та діяльність судів, розміщення на офіційних веб-порталах судів усіх судових рішень які набрали законної сили;

завершення процесу кодифікації цивільно-правового законодавства в єдиний нормативний акт шляхом інкорпорації Господарського (436-15) та окремих норм Земельного Кодексу (2768-14) в Цивільний Кодекс України (435-15) (до кінця 2007 року);

прийняття Кодексу Комерційного Судочинства та нового Кримінального процесуального кодексу та Закону України "Про адміністративні процедури";

трансформація наказового провадження у функцію нотаріату.

В частині вдосконалення процедури формування корпусу професійних суддів та дисциплінарної відповідальності суддів:

забезпечення конкурсності та прозорості в питаннях призначення та обрання суддів з перевіркою рівня знань ними чинного законодавства шляхом складання кваліфікаційного іспиту у формі тестування;

прийняття Вищою кваліфікаційною комісією суддів рішення про рекомендацію суддів на посади за результатами іспиту а також співбесіди, психологічного тестування, медичного обстеження та інших відомостей про кандидата;

введення конкурсності в підборі суддів, що претендують на зайняття посади в суді вищого рівня;

введення практики навчання кандидатів на посади суддів, що призначаються вперше, в Академії суддів України;

закріплення положень щодо обрання (призначення) на адміністративні посади голів та заступників голів місцевих судів зборами суддів, обмеження повноважень голів судів та розширення повноважень органів суддівського самоврядування;

вивчення доцільності переходу до зміни існуючої конституційної процедури обрання суддів місцевих судів громадою;

визначення законом та розширення переліку підстав притягнення судді до дисциплінарної відповідальності передбачивши, зокрема, відповідальність суддів за порушення строків розгляду справи, систематичне чи грубе порушення суддівської етики, умисне та грубе порушення норм матеріального або процесуального права, порушення таємниці нарадчої кімнати, тощо;

створення при кваліфікаційних комісіях суддів та Вищій Раді Юстиції служб судових інспекторів, що будуть діяти на постійній основі;

вдосконалення системи дисциплінарної відповідальності суддів, в тому числі шляхом створення служб судових інспекторів, що будуть діяти на постійній основі.

В частині належного бюджетного фінансування судової влади та забезпечення виконання рішень судів:

запровадження при розробці проекту закону Про державний бюджет України на відповідний рік нормативів фінансового забезпечення судів та розрахунків капітальних видатків;

передбачити спеціальну бюджетну процедуру врахування у проекті бюджету пропозицій щодо фінансування судової влади;

законодавчо забезпечити право бюджетних розпорядників у сфері правосуддя брати участь у обговоренні проекту закону про державний бюджет;

передбачити спрямування судового збору до спеціального фонду державного бюджету України як цільового джерела фінансування судової влади;

переглянути існуючу систему оплати праці суддів їх соціального та матеріально-побутового забезпечення на засадах монетизації чинної системи пільг;

ліквідувати практику нагородження суддів за їх посадову діяльність;

утворити Департамент державної виконавчої служби як орган державної влади зі спеціальним статусом, що є завершальною складовою процесу відправлення правосуддя;

поширити на Державну виконавчу службу статус правоохоронних органів.

Виконання вищезазначених завдань вимагає внесення відповідних змін до Законів України, які регламентують діяльність судів та суддів, ухвалення нових редакцій Законів "Про статус суддів" (2862-12), "Про судоустрій" (3018-14), "Про адвокатуру" (2887-12) та "Про нотаріат" (3425-12), "Про вищу раду юстиції" (22/98-ВР), "Про судову експертизу" (4038-12), "Про державну судову адміністрацію" тощо (до липня 2007 р.).

Проведення реформи суміжних з правосуддям інститутів: прокуратури, адвокатури, системи виконання судових рішень, нотаріату, а також приведення діяльності правоохоронних органів до європейських стандартів з посиленням функції громадського контролю, скасування функцій загального нагляду прокуратури, введення прокуратури в систему органів юстиції (Попереднє (досудове) розслідування кримінальних справ має бути відділене від діяльності та повноважень прокуратури). Головним пріоритетом у діяльності правоохоронних органів буде не безпека можновладців, а безпека кожного громадянина. Виходячи із таких принципових позицій, учасники Коаліції зобов'язуються:

схвалити Закон України про внесення змін до Конституції України щодо введення органів прокуратури в систему органів виконавчої влади (в складі органів юстиції) та прийняти нову редакцію Закону "Про прокуратуру" (1789-12) (до кінця 2007 року);

створити в системі Міністерства юстиції єдиний (консолідований) реєстр прав власності на нерухоме майно, в тому числі на землю, передавши в сферу юрисдикції Міністерства юстиції відповідні функції (до липня 2007 р.), прийняти Закон "Про органи юстиції" (до кінця 2007 р.)

у зв'язку з ліквідацією Конституцією України (254к/96-ВР) функцій розслідування кримінальних справ органами прокуратури та з метою удосконалення існуючої системи досудового слідства утворити до кінця 2006 р. Національне бюро розслідування, передавши йому функції розслідування кримінальних справ, що належать прокуратурі та СБУ, - по всіх категоріях підслідності, а також розслідування кримінальних справ по окремих категоріях підслідності, що належать МВС. Для цього учасники коаліції зобов'язуються ухвалити Закон України "Про Національне бюро розслідування", внести зміни до Кримінального

процесуального Кодексу України (1001-05, 1002-05, 1003-05), законів України "Про міліцію" (565-12), "Про Службу безпеки України" (2229-12), "Про оперативно-розшукову діяльність" (2135-12) (до кінця 2006 р.).

2.4. ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ

Учасники Коаліції зобов'язуються проводити рішучу боротьбу з корупцією. Це передбачає реалізацію таких правових заходів:

відокремлення бізнесу від влади;

ратифікацію міжнародних антикорупційних актів та приведення у відповідність до них чинного законодавства щодо протидії корупції;

ухвалення законів України "Про декларування доходів фізичними особами", "Про профілактику злочинності", "Про державний контроль в Україні", "Про фінансову відповідальність юридичних та фізичних осіб" тощо з метою викорінення явищ корупції в діяльності органів виконавчої влади, їх посадових і службових осіб;

ухвалення Закону України "Про порядок офіційного оприлюднення законів України, інших нормативно-правових актів Верховної Ради, Президента, Кабінету Міністрів України та набрання ними чинності";

посилення правових механізмів захисту господарюючих суб'єктів від тиску правоохоронних, податкових та перевіряючих органів.

Протидія корупції потребує не тільки зусиль держави, але й суспільної ініціативи, що передбачає:

ініціювання програм правової освіти щодо подолання звичаєвої корупції;

збільшення присутності соціальної реклами в ЗМІ;

проведення та публікацію щорічних соціологічних опитувань щодо стану корупції в країні тощо.

З цією метою учасники Коаліції зобов'язуються:

розробити та запровадити Національну стратегію та План дій щодо протидії корупції (до липня 2007 р.);

запровадити, шляхом прийняття відповідного закону, Кодекс честі, який стосувався б посадових осіб в органах виконавчої влади та державних службовців (до кінця 2006 р.).

2.5. СУЧАСНІ ЗБРОЙНІ СИЛИ

Метою здійснення військової реформи є підвищення обороноздатності країни та відновлення поваги до людей у погонах. Стратегічними пріоритетами цієї реформи учасники Коаліції вважають:

мобілізацію ресурсів для створення в Україні боєздатної армії, розвиток оборонних технологій;

перехід до формування Збройних Сил України на контрактній основі з 2010 р.;

створення сучасних, принципово іншої якості складових Сектору воєнної безпеки (СВБ), воєнну організацію держави, державні невійськові структури, оборонно-промисловий комплекс, що мають забезпечувати адекватне реагування на нові виклики і загрози;

оснащення армії новітніми зразками озброєння і воєнної техніки, налагодження системи державного замовлення, науково-дослідних робіт;

забезпечення інтеграції України до європейських систем колективної безпеки шляхом набуття повноправного членства в Європейському Союзі;

взаємовигідну співпрацю з НАТО;

забезпечення інтеграції України до євроатлантичних систем колективної безпеки після ухвалення відповідного рішення на всеукраїнському референдумі;

створення умов для дієвого громадського контролю поточного стану і процесу перебудови всього Сектору воєнної безпеки країни;

посилення соціального захисту військовослужбовців у сфері житлового та грошового забезпечення, а також адаптації військовослужбовців, звільнених у запас.

Для реалізації зазначених пріоритетів учасники Коаліції зобов'язуються:

виконання до кінця 2006 р. повного обсягу заходів співробітництва з організацією Північноатлантичного договору;

забезпечити державне фінансування Збройних Сил України відповідно до параметрів, визначених Державною програмою розвитку Збройних Сил України на 2006-2011 рр., тобто не менше 2% ВВП за загальним фондом Державного бюджету;

ухвалити законодавчі акти, спрямовані на продовження участі України у військовій та військово-технічному співробітництві з іноземними країнами;

ліквідувати з 1 січня 2007 р. диспропорції у грошовому забезпеченні військовослужбовців і працівників Збройних Сил України та інших військових формувань, передбачити виділення відповідних коштів у Державному бюджеті;

впровадити з 1 січня 2007 р. механізм кредитування житла для військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань, маючи за мету ліквідацію до 2010 р. черги на житло, передбачити виділення відповідних коштів у Державному бюджеті;

передбачити з 1 січня 2007 р. виділення коштів у Державному бюджеті для створення до 2010 р. фонду службового житла (для військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань).

III. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНА НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Основними стратегічними орієнтирами економічної політики учасники Коаліції вважають:

захист українського товаровиробника, стимулювання інноваційної діяльності;

розробка та реалізація програм розвитку промисловості України;

підвищення доходів, заробітної плати на основі зростання продуктивності праці та збільшення частки оплати праці у структурі собівартості;

забезпечення умов реалізації людського потенціалу нації відповідно до європейських стандартів;

орієнтацію соціальної стратегії на примноження людського капіталу шляхом розвитку науки та освіти, культури, охорони здоров'я;

зміцнення інституту власності як основи ринкової системи господарства;

всебічну підтримку підприємництва як головної рушійної сили соціально-економічного розвитку;

розвиток конкуренції як основного чинника підвищення ефективності економіки;

побудову сучасної конкурентоспроможної економіки на основі розвитку інвестиційної діяльності, заохочення спрямування фінансових, технологічних та організаційних ресурсів на інноваційні цілі;

розробка та затвердження програми пріоритетних напрямків інноваційної політики держави терміном на 10-15 років;

сприяння розвитку науки та впровадженню інновацій як основного елемента структурних перетворень та забезпечення конкурентоспроможності економіки на світовому ринку;

запровадження чітких правових норм для захисту інтелектуальної власності з одночасним посиленням на міжнародному рівні механізмів захисту прав інтелектуальної власності суб'єктів господарювання України;

опанування сучасними бюджетними та податковими стимулами розвитку;

забезпечення цінової стабільності та подальшої розбудови фінансового сектору економіки;

сприяння процесам становлення потужного національного капіталу як основи національної макроекономічної стабільності та конкурентоспроможності;

підвищення ефективності управління корпоративним та державним секторами економіки;

встановлення оптимального співвідношення форм власності та організаційних моделей господарювання;

детінізацію економіки та легалізацію капіталів не кримінального походження;

проведення на замовлення Кабінету Міністрів України фінансового аудиту за міжнародними стандартами всіх національних акціонерних компаній, державних підприємств та підприємств з контрольною часткою акцій держави;

впровадження визнаних у світі принципів розкриття інформації підприємствами і фінансовими установами щодо їх діяльності, зокрема з метою відстеження перехресних прав власності та інших зв'язків між ними;

створення єдиного реєстру суб'єктів господарювання, в т.ч. державних;

активізацію ресурсного потенціалу регіонів, забезпечення розвитку їх науково-технічного та інноваційного потенціалу, подолання депресивності територій, створення умов для формування в кожному регіоні сучасного виробничого комплексу.

3.1. СОЦІАЛЬНІ ТА ЕКОНОМІЧНІ ПРІОРИТЕТИ

АНТИІНФЛЯЦІЙНА ПОЛІТИКА ТА УДОСКОНАЛЕННЯ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ

Стабільно низький рівень інфляції є однією з ключових передумов макроекономічної стабільності. Стабільність та передбачуваність динаміки інфляції сприятиме не лише стабілізації купівельної спроможності населення, в першу чергу, малозабезпечених громадян, а й зниженню процентних ставок та залученню інвестицій. Успішність антиінфляційної політики значною мірою залежить від узгодженості дій Кабінету Міністрів України та Національного банку України, виконавчої та законодавчої гілок влади та переорієнтації від використання обмежувальних монетарних заходів до ринкових методів управління сукупними пропозицією і попитом, пріоритетного подолання немонетарних чинників інфляції.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України та Національного банку України є:

якнайшвидше укладання Меморандуму між Кабінетом Міністрів України та НБУ щодо узгодження дій у сфері економічної, грошово-кредитної та валютної політики.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

запровадження активного моніторингу добросовісності конкуренції на внутрішньому ринку України та оперативне запобігання проявам монопольної поведінки як українських товаровиробників, так і компаній-імпортерів;

розробка та впровадження (з метою зменшення собівартості продукції шляхом скорочення числа посередницьких ланок та спрощення доступу виробників на вітчизняний ринок) комплексу заходів щодо поліпшення інфраструктурного забезпечення ринків, сприяння розвитку системи оптової торгівлі та товарних біржових ринків;

вжиття заходів щодо посилення державного та громадського контролю над якістю послуг житлово-комунального господарства, розробка порядку диверсифікації надавачів таких послуг та впровадження конкуренції у цій сфері;

запровадження (з метою захисту від непередбачуваних цінових коливань) укладання довгострокових контрактів і формування державних товарних резервів для інтервенцій на проблемних ринках соціально значимих товарів: м'яса, цукру, зерна, нафтопродуктів.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

ухвалення Закону "Про ціни та ціноутворення", в якому слід закріпити обмеження прямого втручання держави у ціноутворення, визначити критерії та умови припустимого адміністративного втручання у ціноутворення на обмежений перелік соціально й економічно значимих товарів і послуг;

ухвалення Законів України "Про Державний бюджет" з урахуванням наявних бюджетних обмежень; недопущення прийняття законодавчих актів, які вимагають збільшення бюджетних видатків понад норми, передбачені Бюджетною резолюцією.

Успіх антиінфляційної політики безпосередньо пов'язаний з підвищенням ефективності управління грошовою пропозицією, коректним вибором цільових орієнтирів монетарної та курсової політики.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України та Національного банку України є:

зменшення питомої ваги готівки в грошовій масі за рахунок поширення безготівкових розрахунків населення;

розвиток систем довгострокового інвестиційного кредитування шляхом утворення мережі інвестиційних банків, а також впровадження диференційованих регуляторних вимог щодо комерційних банків, які здійснюють інвестиційне кредитування;

стимулювання розвитку іпотечного кредитування, шляхом розбудови нормативної бази з його регулювання та налагодження спеціальних механізмів довгострокового рефінансування іпотечних кредитів;

розвиток інструментів страхування валютних ризиків та валютного контролю з метою попередження спекулятивних валютних атак в умовах посилення ринкових засад процесу курсоутворення;

зв'язування надлишкової ліквідності шляхом випуску НБУ цінних паперів з привабливим рівнем прибутковості;

удосконалення комунікативної системи Національного банку України та налагодження регулярного процесу звітування та публічного роз'яснення рішень у сфері монетарної та валютної політики;

створення інформаційної бази для моніторингу та звітування суб'єктів валютно-фінансових відносин, передусім, фінансових посередників, щодо обсягу, терміну та напрямку їх валютних операцій;

запровадження механізмів, спрямованих на здешевлення кредитних ресурсів до європейського рівня.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

ухвалення Закону України "Про інвестиційні банки";

приведення законодавства щодо функціонування фондового ринку у відповідність до міжнародних стандартів.

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ

Бюджетна політика в Україні повинна бути узгоджена із цілями довгострокового економічного зростання. Необхідно запровадити сучасні підходи та принципи адміністрування державних видатків, які сприятимуть підвищенню ефективності витрачання бюджетних коштів та перетворенню бюджетної політики на дієвий інструмент соціально-економічного розвитку в умовах ринкової економіки.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

практичне запровадження системи середньострокового бюджетного планування та розробка бюджетного плану на 2007-2009 рр. із чіткими фіскальними та видатковими орієнтирами, перехід в управлінні бюджетними видатками до управління результатами на підставі середньострокових бюджетних програм;

розробка механізму та запровадження адресної соціальної допомоги (у сферах транспортних та житлово-комунальних послуг);

розробка заходів щодо підвищення ефективності бюджетних інвестицій, зокрема - складання інвестиційного бюджету на середньострокову перспективу (2007-2009);

концентрація капітальних видатків бюджету на створенні інформаційно-комунікаційної, транспортної та комунальної інфраструктури як складових формування сприятливого інвестиційного та підприємницького середовища;

спрощення процедур державної закупівлі та застосування сучасних інформаційних технологій з метою підвищення їх оперативності та об'єктивності;

розробка заходів щодо децентралізації міжбюджетних відносин з урахуванням унітарної форми державного устрою України та трирівневої системи адміністративно-територіального устрою;

розробка проекту Державного бюджету на 2008 р. з урахуванням необхідних змін в податковій та бюджетній сферах, передбачених Коаліційною угодою;

обмеження при розробці проекту Закону України про Державний бюджет 2007 та 2008 рр. питомої ваги видатків консолідованого бюджету, а також дефіциту бюджету у ВВП на рівні, запланованому на 2006 р.;

здійснення інвентаризації законодавчо затверджених зобов'язань держави, з точки зору можливості їх фінансового забезпечення;

утримання на економічно безпечному рівні боргового навантаження, продовження заходів щодо оптимізації структури державного боргу з метою зниження вартості його обслуговування.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

адресну соціальну допомогу шляхом ухвалення відповідних законів;

прийняття змін до Бюджетного кодексу України (2542-14), спрямованих на децентралізацію міжбюджетних відносин;

внесення змін до законів України за підсумками інвентаризації фінансових зобов'язань держави;

ухвалення Закону України "Про Державний бюджет України на 2008 р." з урахуванням змін у податковій та бюджетній сферах;

дотримання принципу неприпустимості внесення змін в систему оподаткування, які вступають в дію в поточному бюджетному році та передбачають підвищення або зміну принципів нарахування податкового навантаження;

перегляд положень Закону України "Про Державний бюджет України на 2006 р." (3235-15).

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

розробка пропозицій щодо скорочення або реструктуризації видаткової частини бюджету завдяки раціоналізації витрат на загальнодержавні функції управління, раціоналізації соціальних програм; збільшення державних видатків, спрямованих на економічний розвиток (зокрема, реалізацію проектів енергозбереження);

розробка пропозицій щодо збільшення доходів бюджету (зокрема, за рахунок надходжень від приватизації) в обсягах, які відповідають збільшенню бюджетних видатків, спрямованих на економічний розвиток.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

прийняття змін до Закону України "Про Державний бюджет на 2006 рік" (3235-15) на підставі пропозицій, внесених Кабінетом Міністрів України.

ЗДІЙСНЕННЯ ПОДАТКОВОЇ РЕФОРМИ

Реформування податкової системи України є тривалим процесом та потребує послідовності та наступності економічної політики. Це вимагає затвердження на законодавчому рівні Стратегії реформування податкової системи України на середньострокову перспективу, яка забезпечить:

поступове зниження рівня податкового навантаження;

підвищення рівномірності його розподілу;

розширення бази оподаткування;

мінімізація податкових пільг;

уніфікацію норм податкового законодавства;

розробку чітких, предметних, обмежених у часі та просторі, податкових інструментів стимулювання економічної діяльності;

встановлення рівноправних відносин між платниками податків та фіскальними органами;

внесення змін до податкового законодавства з метою створення стабільних і достатніх джерел фінансового забезпечення потреб органів місцевого самоврядування.

Стабільна та раціональна податкова політика стане запорукою відновлення довіри бізнесу до влади, важливим чинником детінізації виробничо-комерційної діяльності та інструментом економічної боротьби з корупцією.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

розробка до кінця 2006 р. Стратегії реформування податкової системи;

внесення змін до податкового законодавства, які передбачатимуть розширення бази оподаткування та більш справедливий розподіл податкового навантаження за рахунок впровадження податку на нерухомість;

здійснення адаптації елементів податкового законодавства України до норм законодавства Європейського Союзу;

удосконалення правил спрощеного оподаткування, які дозволять запобігти зловживанням у цій сфері та, водночас, спростять умови діяльності добросовісних представників малого бізнесу;

запровадження загального єдиного соціального внеску, який передбачав би поступове, починаючи із 2007 р., зниження рівня оподаткування фонду оплати праці;

вдосконалення системи рентних платежів за використання природних ресурсів, видобуток корисних копалин, використання джерел енергії, забруднення навколишнього середовища;

розширення прав місцевих органів влади у сфері податкового стимулювання інвестиційної та інноваційної діяльності як шляхом диференціації ставок місцевих податків і зборів;

розмежування повноважень державних органів влади у сфері податкового адміністрування; упорядкування правил і процедур проведення податкових перевірок, скасування та заміна адміністративною кримінальної відповідальності за незначні порушення податкового законодавства компенсацією завданої шкоди та сплатою адміністративних штрафів після визначення критеріїв таких правопорушень;

запровадження електронної системи адміністрування ПДВ, що дозволить в автоматичному режимі відстежувати правильність нарахування зобов'язань та відшкодування ПДВ;

спрощення системи бухгалтерського обліку та звітності, гармонізація їх з правилами податкового обліку, наближення податкового обліку до міжнародних стандартів.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

затвердження Стратегії реформування податкової системи України;

внесення розроблених згідно Стратегії змін до законодавства щодо оподаткування прибутку підприємств, доданої вартості, доходів фізичних осіб, місцевих податків та зборів, спрощеної системи оподаткування;

ухвалення Закону України "Про єдиний соціальний внесок";

внесення змін до Бюджетного кодексу (2542-14) у частині розширення повноважень місцевих органів влади щодо регулювання податкового навантаження та податкового стимулювання.

Учасники Коаліції зобов'язуються завершити розробку та ухвалення Податкового кодексу України на основі широкого громадського обговорення та фахового аналізу. Норми Податкового кодексу вступатимуть у дію відповідно до Стратегії реформування податкової системи. Прийняття цього документу забезпечить створення єдиного правового поля діяльності суб'єктів господарювання та умов для подальшого інтегрування України до світової спільноти, адаптації елементів податкового законодавства України до законодавства Європейського Союзу і норм СОТ.

АКТИВІЗАЦІЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТА ГРОМАДЯН УКРАЇНИ

З метою забезпечення умов конкурентоспроможності українських підприємств необхідна суттєва активізація інвестиційної діяльності. Для цього здійснюватимуться заходи економічної політики, спрямовані на поліпшення інвестиційного клімату, заохочення інвестиційного спрямування коштів підприємств та населення.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

формування конкурентного на внутрішньому та зовнішньому ринку виробничого потенціалу;

перебудова системи державного управління промисловою політикою та розбудова ринкової інфраструктури;

спрямування державних інвестиційних ресурсів лише до визначених пріоритетних галузей економіки;

фіскально стимулюватиме політику реінвестування доходів;

сприятиме створенню нормативної бази для заохочення вкладення довгострокових фінансових інвестицій;

удосконалить режим реєстрації іноземних та українських інвестицій;

активізує залучення коштів МБРР, ЄБРР та інших міжнародних фінансових організацій для фінансування пріоритетних інвестиційних проектів в Україні та започаткує співробітництво з Європейським інвестиційним банком;

сприятиме укладенню угод про розподіл продукції;

розширить застосування прозорих схем концесійної діяльності;

сприятиме створенню інститутів спільного інвестування - корпоративних та пайових інвестиційних фондів;

формування системи стимулів інвестиційної діяльності підприємств і інвестиційного кредитування з боку комерційних банків, а також стимулів інноваційної діяльності;

розробка нормативного забезпечення спільного (консорціумного) кредитування великих інвестиційних проектів декількома комерційними банками;

збільшення інвестиційної складової у видатках Державного бюджету України на 2007 р. і подальші роки та спрямування цих коштів, в тому числі - на умовах спільного з приватними інвесторами інвестування;

розбудова національної депозитарної системи, запровадження міжнародних стандартів обліку прав власності на цінні папери та розвиток системи обігу цінних паперів та деривативів;

розробка та впровадження нормативно-методичного інструментарію емісії приватних інвестиційних цінних паперів для роздрібного продажу індивідуальним інвесторам;

забезпечити законодавче врегулювання здійснення емісії боргових цінних паперів на муніципальному рівні з цільовим спрямуванням коштів на реалізацію цілей розвитку;

поступове розширення систем обов'язкового страхування, з визначенням чітких гарантій відповідальності страхових компаній та механізмів спрямування їхніх коштів на інвестиційні цілі;

розвиток програм довгострокового кредитування індивідуальних інвестицій, в т.ч. - в підвищення енергетичної економічності житла, в освіту, житлове будівництво тощо;

спрощення дозвільно-погоджувальної системи у сфері містобудування;

приведення у відповідність вартості комунальних послуг до розміру доходів населення, створення умов для оплати реально спожитих ресурсів та наданих послуг;

забезпечення розвитку інноваційних структур - технопарків, технополісів, технологічних інкубаторів, венчурних фірм та інших форм об'єднання зусиль науки, освіти, виробництва і фінансового капіталу;

створення інститутів трансферу технологій з науково-технічного сектору в промисловість, сформування інфраструктуру інноваційної взаємодії для розвитку кооперативних відносин між бізнесом (виробництвом) та державним науково-технічним сектором;

створення умов для розвитку процесів розповсюдження технологій для технологічного переоснащення виробництва;

створення економічних механізмів для залучення інвестицій у відродження конкурентного сільськогосподарського машинобудування;

вирішення питання виділення землі для будівництва сучасних транспортних коридорів автомобільного та швидкісного залізничного транспорту з подальшою передачею в концесію на 49 років для залучення інвестицій транснаціональних корпорацій;

сприяння оновленню основних виробничих фондів усіх видів транспорту та дорожнього господарства, насамперед, рухомого складу, переважно транспортними засобами вітчизняного виробництва із застосуванням сучасних механізмів їх придбання (оренда, лізинг тощо), а також основних виробничих фондів усіх видів транспорту з використанням потенціалу міжнародного економічного співробітництва.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

прийняття за поданням Кабінету Міністрів України необхідних для активізації інвестиційної діяльності змін до законодавства про митний тариф, ПДВ, регулювання страхової діяльності;

ухвалення Закону України "Про акціонерні товариства", яким, в тому числі, необхідно передбачити захист прав меншості акціонерів, забезпечивши їх вільний доступ до корпоративної інформації, належне представництво в органах управління та контролю, вплив на дивідендну політику, отримання рівного права на придбання відповідної частки нових емісій

акцій за номінальною вартістю;

прийняття Закону України "Про фінансово-промислові групи" в новій редакції, передбачивши інструменти та стимули консолідації банківського, промислового та торговельного капіталів.

РОЗВИТОК ФОНДОВОГО РИНКУ

Для збереження позицій фондового ринку України як національного та задля запобігання й протидії переміщенню обігу цінних паперів українських елементів і рахунків за ними в офшорні зони та інші закордонні ринки Уряд буде провадити збалансовану зважену економічну політику (реєстраційну, регуляторну, податкову) щодо всіх учасників ринку - елементів, інвесторів, професійних учасників.

Ліквідний, прозорий та надійний фондовий ринок має сприяти реалізації національних інтресів України, сприяти реалізації національних інтересів України та зміцненню її економічного суверенітету.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

суттєве розширення пропозицій цінних паперів на фондових біржах;

забезпечення розвитку фінансових інструментів як об'єктів розміщення інвестиційних ресурсів;

істотне збільшення обсягів фінансового капіталу, що спрямовується через фондовий ринок у розвиток економіки;

інституційне зміцнення функціонування організованого фондового ринку України шляхом розвитку об'єктів інфраструктури та застосування сучасних технологій обслуговування ринку цінних паперів;

ширше використання можливостей фондового ринку як інструменту підвищення стандартів та ефективності корпоративного управління;

покращення загальноекономічних умов (податкових, реєстраційних, регуляторних) інвестування фінансових ресурсів в цінні папери та інші фінансові інструменти для вітчизняних та іноземних інвесторів, передусім для населення;

змінити загальну концепцію приватизації, зокрема: в обов'язковому порядку пов'язати продаж контрольних пакетів акцій підприємств стратегічним інвесторам з продажем невеликих пакетів акцій портфельним інвесторам через фондову біржу окремими невеликими лотами - загалом до 5-10% статутного фонду.

Для розвитку фінансових інструментів, підвищення їх надійності та інвестиційної привабливості необхідно:

внести зміни до Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність" (959-12);

ухвалити Закон України "Про систему валютного регулювання і валютного контролю";

ухвалити спільний нормативно-правовий акт щодо спрощеного порядку здійснення валютних операцій з інвестиціями, що спрямовуються в цінні папери українських елементів, які перебувають в обігу на фондових біржах в Україні;

ухвалити закони України "Про систему депозитарного обліку в Україні", "Про рейтингування", "Про похідні цінні папери", "Про строкові фінансові інструменти", "Про довірче управління";

внести зміни до законів України "Про інститути спільного інвестування (корпоративні та пайові інвестиційні фонди)" (2299-14) (щодо розширення нормативів інвестування, удосконалення порядку реєстрації випусків цінних паперів інститутів спільного інвестування, широкого застосування рейтингової оцінки щодо цінних паперів, у які розміщуються кошти спільного інвестування), "Про недержавні пенсійні фонди" (щодо розширення переліку об'єктів та нормативів інвестування пенсійних коштів, удосконалення порядку розподілу інвестиційного прибутку), "Про страхування" (85/96-ВР) (щодо приведення діяльності страхових організацій у відповідність із Законом України "Про недержавне пенсійне забезпечення" (1057-15), "Про банки і банківську діяльність" (2121-14) (щодо приведення діяльності банків у відповідність із Законом України "Про недержавне пенсійне забезпечення" (1057-15).

ЗАОХОЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ

Забезпечення інноваційної складової інвестицій є принципово важливим з огляду на потребу прискореного оволодіння сучасними чинниками конкурентоспроможності, які мають переважно інноваційну спрямованість. Перед урядом стоїть завдання здійснення практичних кроків щодо закладення основ інноваційної моделі розвитку. Політика у сфері заохочення інноваційної активності буде спрямована на організаційну модернізацію науково-технологічної сфери та формування мотивації суб'єктів господарювання до інновацій.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

проведення науково-технологічного аудиту державних наукових і науково-дослідних установ та організацій з метою комплексної оцінки їхнього інтелектуального капіталу, визначення технологій, досвіду і знань, які мають комерційний потенціал, концентрації їхньої спрямованості на завдання побудови інноваційної моделі розвитку;

інвентаризація науково-технічних програм з метою виявлення тих, продовження бюджетного фінансування яких є недоцільним, та концентрації бюджетних ресурсів на пріоритетних напрямках інноваційного розвитку;

розробка та впровадження нормативно-методичної бази страхування ризикових інноваційних проектів, створення інноваційних та еко-інноваційних кластерів, інших складових національної інноваційної системи;

модернізація системи прямої державної інформаційної підтримки інноваційних процесів, створення надійної системи технологічних передбачень та кон'юнктурних досліджень ринкового попиту на науково-технічну та інноваційну продукцію;

визначення згідно Закону України "Про інноваційну діяльність" (40-15) спеціалізованих небанківських інноваційних фінансово-кредитних установ в регіонах, які мають стати суб'єктами регулювання та стимулювання інноваційної діяльності.

ПОСИЛЕННЯ ПРАГМАТИЗМУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

Постійне зростання відкритості української економіки та реалізація стратегічних завдань соціально-економічного розвитку обумовлюють необхідність формування зовнішньоекономічної політики України, виходячи з пріоритетності національних економічних інтересів.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

завершення процесу набуття членства у Світовій організації торгівлі до кінця 2006 р.;

розробка та впровадження стратегічної програми адаптації та реалізації потенціалу членства України в СОТ, яка передбачатиме заходи щодо застосування інструментів СОТ для захисту інтересів українських виробників на зовнішніх та внутрішніх ринках, заходи щодо адаптації національної економіки до умов членства в СОТ;

послідовне здійснення переговорного процесу щодо входження до Єдиного економічного простору на засадах створення повноцінної зони вільної торгівлі без обмежень і вилучень, що діє на принципах СОТ, із першочерговим утворенням міждержавного органу вирішення торговельних суперечок;

ведення переговорів щодо поступової лібералізації торговельного режиму у відносинах з ЄС;

здійснення нормативно-методичного забезпечення поглиблення транскордонного співробітництва як на західному, так і на північному та східному кордонах, розширення прав місцевих органів влади в його розвитку;

здійснення на базі відомчих наукових та аналітичних структур та із залученням наукового потенціалу державних та недержавних інститутів оперативних досліджень кон'юнктури міжнародних ринків та пошуку сприятливих можливостей реалізації продукції українських товаровиробників на зовнішніх ринках;

розробка національної концепції міжнародного науково-технічного співробітництва, яка передбачатиме:

- напрямки участі вітчизняних суб'єктів господарювання у міжнародній науково-виробничій кооперації, в тому числі - транснаціональних інноваційно-інвестиційних кластерах;

- програмні орієнтири обміну з іншими країнами науково-технічними досягненнями на комерційних засадах;

- пакет спільних науково-технічних програм з регіональними економічними угрупованнями, зокрема СНД, ЄС, та потужними державами-регіональними лідерами, зокрема Китаєм, Індією;

- програму розвитку глобального співробітництва України на провідних напрямках науково-технологічного розвитку.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

прийняття в першочерговому порядку законів, необхідних для виконання умов вступу до СОТ, з урахуванням пріоритетів дотримання національних інтересів в економічній та соціальній сферах, а саме:

- "Про внесення змін до статті 1 Закону України "Про вивізне (експортне) мито на відходи та брухт чорних металів";

- "Про вивізне (експортне) мито на відходи та брухт кольорових металів і легованих сталей";
- "Про внесення доповнення до Закону України "Про адвокатуру";
- "Про внесення змін до Закону України "Про вивізне (експортне) мито на живу худобу та шкіряну сировину";
- "Про внесення змін до Закону України "Про банки і банківську діяльність";
- "Про внесення змін до Закону України "Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру";
- "Про внесення змін до Закону України "Про молоко та молочні продукти";

ратифікацію угод щодо участі України в Єдиному економічному просторі на умовах, які відповідають національним інтересам в економічній та соціальній сферах;

внесення необхідних змін до законодавства про місцеве самоврядування в частині розширення прав та повноважень місцевих органів влади у сфері міжнародного економічного співробітництва;

ратифікацію угод щодо участі України в Єдиному економічному просторі за умов створення повноцінної зони вільної торгівлі без обмежень та вилучень, відповідно до принципів СОТ.

ПІДТРИМКА ЕКСПОРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ІМПОРТОЗАМІЩЕННЯ

Поліпшення стану балансу зовнішньої торгівлі вимагає розробки і впровадження конкретних кроків щодо стимулювання експорту та виваженого регулювання імпорту.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

проведення переговорного процесу та укладення двосторонніх міждержавних угод щодо спрощення митних процедур у відносинах із країнами - основними торговельними партнерами України;

вдосконалення нормативно-методичного забезпечення з метою впровадження механізмів експортного кредитування та експортного страхування;

спрощення механізмів відшкодування ПДВ експортерам, впровадження методів оперативного виявлення несумлінних звертань за відшкодуванням;

розробка Експортної стратегії України, яка встановлюватиме стратегічні пріоритети українського експорту на основних географічних і товарних ринках та механізми їх опанування;

здійснення комплексу заходів, спрямованих на зміцнення позицій національних експортерів на зовнішніх товарних ринках, у т.ч. заходами економічної дипломатії, надання підтримки реалізації стратегічно важливих експортних контрактів на вищому політичному рівні, оперативне реагування на торговельні конфлікти з метою їх якнайшвидшого врегулювання;

створення організаційних механізмів надання прозорої загальнодоступної державної інформаційно-правової підтримки діяльності експортерів;

застосування комплексу інструментів захисту внутрішнього ринку, які відповідають нормам СОТ, насамперед - у сфері протидії демпінгу;

застосування засобів нетарифного регулювання, які не суперечать нормам СОТ, в тому числі - щодо контролю за якістю, безпекою, відповідністю імпортованих товарів фітосанітарним та ветеринарним нормам тощо;

зміцнення засобів митного контролю, з метою запобігання явній та прихованій контрабанді та ввезенню товарів, небезпечних для здоров'я людей та довкілля, в тому числі в частині адекватного встановлення митної вартості товарів, а також удосконалення та реалізація програми "Контрабанді - стоп" (260-2005-п).

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

прийняття Закону України "Про експортне страхування та кредитування";

розробку та прийняття комплексу законів, необхідних для адаптації систем національного економічного регулювання, захисту внутрішнього ринку до умов, необхідних для повного використання інструментів, дозволених нормами СОТ;

внесення змін до митного законодавства України з метою впровадження адекватних механізмів визначення митної вартості імпортованих та експортованих товарів.

ДЕТІНІЗАЦІЯ КАПІТАЛУ

Залучення до офіційного господарського обороту коштів, які обслуговують тіньові економічні операції або вивезені за кордон, потребує розробки спеціальної довгострокової політики легалізації тіньових капіталів некримінального походження.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

внесення до Верховної Ради України законопроекту щодо легалізації капіталу не кримінального походження та розробка і затвердження Урядом відповідної Програми заходів на період 2007-2008 рр.;

розвиток засобів моніторингу фінансових потоків та протидії нелегальному відпливу капіталів за межі України.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

прийняття Закону України "Про легалізацію коштів, отриманих некримінальним шляхом" та відповідної Програми заходів щодо легалізації тіньового капіталу;

внесення змін до Кримінального кодексу України (2341-14) в частині законодавчих гарантій непереслідування власникам детінізованих капіталів некримінального походження.

3.2. ДЕРЖАВА І БІЗНЕС

СТВОРЕННЯ СПРИЯТЛИВОГО, СТАБІЛЬНОГО КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ БІЗНЕСУ

Реальне гарантування державою недоторканності законно набутих прав власності є одним з ключових пріоритетів Коаліції. Цей пріоритет реалізовуватиметься через неухильне дотримання положень Конституції України (254к/96-ВР) щодо забезпечення захисту прав та рівності перед законом всіх суб'єктів права власності. Ефективне забезпечення гарантій прав власності є надійним підґрунтям для підвищення конкурентоспроможності економіки, забезпечення реальної демократії та сталого економічного розвитку. Воно буде підкріплене перебудовою регуляторної політики, спрямованою на створення сприятливого підприємницького середовища, недопущення прямого втручання центральних та місцевих органів влади у діяльність господарюючих суб'єктів. Така політика вестиме до підвищення передбачуваності регуляторного середовища, створить прозорий та чіткий механізм взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання, сприятиме детінізації економічної діяльності.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

подання до Верховної Ради України пропозицій щодо удосконалення системи захисту права власності;

подання до Верховної Ради України проекту Закону України про засади та механізми державної підтримки підприємств, який визначатиме чіткі та прозорі процедури надання та моніторингу використання державної допомоги згідно принципів ринкової економіки та міжнародних норм та правил і міжнародних зобов'язань України;

нормативно-методичне забезпечення моніторингу результативності прийнятих регуляторних актів, забезпечення прозорості діяльності регуляторних органів при підготовці, прийнятті, відстеженні результативності та перегляді регуляторних актів;

забезпечення дієвого контролю за дотриманням органами державної влади при розробці проектів нормативно-правових документів процедур, визначених Законом України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (1160-15);

забезпечення відповідальності посадових осіб органів державної влади за недотримання вимог Закону України "Про дозвільну систему в Україні" (2806-15) та необґрунтовані дії, які завдали шкоди суб'єктам господарювання;

розробка та впровадження механізмів, які забезпечують гарантування прав орендарів та орендодавців, в тому числі при інвестуванні ними в орендовані об'єкти;

підтримка діалогу між владою та бізнесом, інституційне забезпечення участі фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, територіальних громад у регуляторній діяльності;

подальше спрощення процедур започаткування та ведення господарської діяльності, в тому числі обґрунтоване скорочення кількості дозволів та ліцензій та реального запровадження принципу "єдиного вікна" і видачу їх за заявницьким принципом;

впорядкування процедур проведення перевірок господарюючих суб'єктів, усунення дублювання функцій контролю різними органами, переорієнтація діяльності контролюючих органів із застосування покарань на запобігання порушенню норм законодавства та профілактику порушень;

створення системи постійного моніторингу застосування діючого законодавства з метою виявлення та усунення положень, що уможливають корупційні дії;

формування кадрового потенціалу державної служби, спроможного забезпечувати регуляторну діяльність згідно сучасних вимог, запровадження навчальних програм щодо застосування процедур державної регуляторної політики.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

внесення змін до законів України щодо удосконалення та уточнення процедури повернення у державну власність раніше приватизованих об'єктів і проведення повторної приватизації відповідно до чинного законодавства;

внесення змін до законодавства щодо запровадження адміністративної відповідальності за недотримання вимог Закону України "Про дозвільну систему" (2806-15);

прийняття законів України "Про засади здійснення контролю діяльності суб'єктів господарювання".

ВІДНОВЛЕННЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ НА ЗАСАДАХ ПРОЗОРОСТІ, КОНКУРЕНТНОСТІ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ

Прозора та справедлива приватизація державного майна, спрямована на дотримання загальнодержавних інтересів, є одним з найважливіших інструментів забезпечення ефективності та конкурентоспроможності економіки. Основною метою політики Коаліції в сфері приватизації буде оптимізація частки державного сектору економіки, створення умов для підвищення ефективності діяльності підприємств, створення конкурентного середовища. Приватизація повинна сприяти технологічному та управлінському оновленню підприємств, а кошти, отримані від приватизації, будуть ефективно розподілятися для задоволення потреб подальшого розвитку суспільства.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

розробка та впровадження ефективного, прозорого та зрозумілого механізму контролю за виконанням інвестиційних та соціальних зобов'язань на приватизованих об'єктах;

перехід до приватизації важливих підприємств на підставі окремих законів, які передбачатимуть комплекс приватизаційних зобов'язань, механізми приватизації через відкриті аукціони та напрямки використання надходжень від приватизації;

зміцнення повноважень Фонду державного майна у сфері забезпечення ефективності та прозорості приватизаційного процесу, контролю над виконанням інвестиційних зобов'язань;

затвердження довгострокової Програми приватизації, яка визначатиме перелік підприємств, призначених для приватизації, умови передприватизаційної підготовки, терміни, умови та механізми приватизації;

визначення чітких обґрунтованих критеріїв віднесення підприємств до переліку об'єктів державної власності, які не підлягають приватизації, та подання на затвердження до Верховної Ради України відповідного списку;

вжиття обґрунтованих заходів щодо оптимізації державної частки в приватизованих підприємствах;

вдосконалення процедури банкрутства з метою унеможливлення використання її, як інструменту тіньової приватизації.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

прийняття Закону України "Про державну програму приватизації";

внесення змін до Закону України "Про перелік об'єктів державної власності, що не підлягають приватизації" (847-14);

прийняття законів, які визначають особливості приватизації важливих підприємств;

прийняття Закону України "Про Фонд державного майна України" з урахуванням, в тому числі контрольних функцій цього органу;

прийняття законів України "Про внесення змін до деяких законів України" (зокрема "Про відновлення платоспроможності боржника та визнання його банкрутом", "Про порядок погашення зобов'язань платників податків перед бюджетами та державними цільовими фондами", "Про ліцензування певних видів господарської діяльності").

**ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ ОБ'ЄКТАМИ ДЕРЖАВНОЇ
ВЛАСНОСТІ В ІНТЕРЕСАХ СУСПІЛЬСТВА**

Забезпечення ефективного використання державного майна є одним з першочергових завдань підвищення ефективності та конкурентоспроможності економіки України. Політика Коаліції буде спрямована на запровадження прозорого та ефективного механізму реалізації державою своїх прав як власника та підвищення якості управління державним майном на користь всього суспільства.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

подання до Верховної Ради України законопроекту "Про управління об'єктами державної власності", який встановлюватиме правові основи управління об'єктами державної власності, корпоративні права держави, механізми управління ними, стимули ефективності роботи менеджерів державних підприємств, а саме:

- нормативно-методичне забезпечення реалізації Закону України "Про холдингові компанії в Україні" (3528-15) в частині статусу та повноважень холдингових компаній, запобігання неконтрольованому відчуженню об'єктів державної власності;

- удосконалення процесів фінансового планування та звітності на державних підприємствах шляхом вироблення єдиних методологічних підходів до складання та затвердження фінансових планів, посилення відповідальності керівників підприємств за виконання показників фінансових планів, запровадження середньострокових інвестиційних планів розвитку;

- впровадження прозорих механізмів визначення частки прибутку підприємств, яка спрямовується до фонду сплати дивідендів акціонерних товариств з державною часткою, з урахуванням пріоритетності завдань стратегічного розвитку та зміцнення конкурентоспроможності цих підприємств;

- перехід на відкритий конкурсний відбір керівного менеджменту державних підприємств та державних природних монополій, прийняття урядових документів про відповідний порядок;

- нормативно-методичне забезпечення ефективного управління державними пакетами акцій, які не мають статусу контрольного, в т.ч. захисту прав держави як міноритарного акціонера;

- запровадження інструментів громадського контролю над діяльністю суб'єктів господарювання, які належать до державної власності, шляхом обов'язкового оприлюднення результатів їх фінансово-економічної діяльності, включення представників громадськості до складу спостережних рад стратегічно важливих підприємств національної економіки.

продовження роботи по забезпеченню ефективного використання державного майна та збільшенню надходжень до державного бюджету за рахунок покращення діяльності державних підприємств;

врегулювання прав власності на державне майно, яке не увійшло до статутних фондів господарських товариств і не підлягає приватизації;

посилення державного контролю щодо обліку, зберігання і реалізації майна, що перебуває у власності держави;

посилення відповідальності керівників підприємств за виконання показників фінансових планів і встановлення дієвого контролю з боку держави за виконанням умов трудових контрактів з керівниками підприємств.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

прийняття Закону України "Про управління об'єктами державної власності";

законодавче закріплення принципів визначення норм відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку державних корпоратизованих та не корпоратизованих підприємств;

удосконалити процеси оренди державного та комунального майна з метою підвищення ефективності та прозорості зазначених процедур шляхом внесення змін до законодавства з питань оренди.

МАЛЕ ТА СЕРЕДНЄ ПІДПРИЄМНИЦТВО

Створення сприятливого середовища для розвитку приватної ініціативи громадян України та надання кожному громадянину можливостей для самореалізації потребує створення сприятливих умов щодо малого та середнього підприємництва. Малі та середні підприємства відіграють одну з ключових ролей у розвитку приватного сектору та стануть одним із важливих чинників сталого зростання соціально орієнтованої економіки, створення нових робочих місць, структурної перебудови економіки, зміцнення економіки регіонів.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

подання до Верховної Ради України пропозицій щодо вдосконалення законодавчої бази, що регламентує діяльність малого і середнього підприємництва, з метою її адаптації до принципів та норм Європейського Союзу;

врегулювання порядку сплати внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та соціальне страхування для суб'єктів малого підприємництва шляхом запровадження особливого порядку нарахування та сплати загального єдиного соціального внеску;

нормативно-методичне забезпечення поглиблення інноваційної спрямованості розвитку підприємництва, стимулювання розвитку венчурного капіталу, лізингу, запровадження ефективних механізмів правової, фінансової, організаційної, кадрової та освітньої підтримки перспективних інноваційних проектів у сфері малого підприємництва;

активізація створення "єдиних вікон" з отримання дозволів та погоджень для діяльності суб'єктів підприємництва, зміцнення організаційного, кадрового та фінансового забезпечення їх роботи;

забезпечення гарантованого доступу до кредитів для малих і середніх підприємств через розвиток ринку фінансових послуг, формування мережі регіональних фондів підтримки підприємництва та кредитно-гарантійних установ, запровадження ефективних механізмів мікрокредитування суб'єктів малого підприємництва, в тому числі, шляхом залучення іноземних кредитних ресурсів;

стимулювання розвитку інфраструктури підтримки підприємництва, яка забезпечуватиме інформаційні, консультативні, науково-технологічні та навчальні послуги для суб'єктів малого підприємництва;

заохочення об'єднання малих та середніх підприємств у ділові мережі та формування регіональних кластерів підприємств та інституцій.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

вдосконалення законодавчої бази, що регламентує діяльність малого і середнього підприємництва, з метою її адаптації до принципів та норм Європейського Союзу;

ухвалення Закону України "Про загальний єдиний соціальний внесок" із запровадженням особливого порядку нарахування та сплати єдиного соціального внеску для зазначених суб'єктів.

3.3. ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНИЙ КОМПЛЕКС

Забезпечення конкурентоспроможності української економіки, реалізація стратегії Президента України, спрямованої на європейську інтеграцію нашої країни, вимагають досягнення високого рівня енергетичної безпеки як складової національної безпеки України.

Учасники Коаліції мають забезпечити випереджальний розвиток і модернізацію паливно-енергетичного комплексу України, запровадження ефективної системи енергозабезпечення і енергозбереження.

Виходячи з життєво важливих національних інтересів у найближчі п'ять років Україна повинна:

зменшити критичну залежність від єдиного на сьогоднішній день джерела імпорту енергоносіїв, диверсифікувати шляхи і джерела їх постачання;

розробити та реалізувати Державну програму "Біопаливо", орієнтуючись на ліквідацію залежності від імпорту нафтопродуктів впродовж 5 років;

знизити енергоємність ВВП та розпочати перехід до енергозберігаючої моделі національної економіки;

зміцнити енергетичне співробітництво та координацію енергетичної політики з Європейським Союзом;

будувати співробітництво з Росією, країнами Центральної Азії, іншими партнерами в енергопостачанні на основі довготермінових, прозорих, взаємовигідних домовленостей на принципах Європейської Енергетичної хартії (995_061) та Договору до неї (995_056).

Учасники Коаліції, відповідно до Енергетичної стратегії України до 2030 р. (145а-2006-р), мають забезпечити виконання ряду завдань у нафтогазовому комплексі, ядерній енергетиці, вугільній промисловості, електроенергетиці та теплоенергетиці та у сфері енергозбереження.

НАФТОГАЗОВИЙ КОМПЛЕКС

Гарантування стабільності у нафтогазовому комплексі, який забезпечує більше половини національного споживання енергетичних ресурсів, є ключовою умовою енергетичної безпеки держави. Для цього держава має створити зрозумілі, прозорі і однакові для всіх правила на ринках нафти і газу, оздоровити діяльність державних нафтогазових компаній, запровадити економічні стимули для розвитку всього нафтогазового комплексу та диверсифікації імпорту енергоносіїв.

Стратегія України в нафтогазовому комплексі в середньостроковій перспективі (5-7 років) має бути спрямована на досягнення таких цілей:

створення привабливого інвестиційного клімату для роботи приватних компаній в нафтогазовій сфері;

створення сприятливого правового і політичного середовища для реалізації інвестиційних проектів в галузі нафтопереробки, нафтоперевезення, нафтохімії та модернізації та побудова нових НПЗ;

збільшення власного видобутку нафти і природного газу;

розширення газо- і нафтоперевезення можливостей на території України для постачання енергоносіїв з Росії, Казахстану, Туркменістану до Європи;

забезпечення довгострокових резервів нафти і газу для попередження кризових ситуацій;

зміцнення енергетичного суверенітету, диверсифікація імпорту енергоносіїв.

Створення привабливого інвестиційного клімату для роботи приватних компаній в нафтогазовій сфері

Стабільність законодавчої і нормативно-правової бази, передбачуваність дій уряду та відповідність енергетичної політики цілям Європейської енергетичної хартії (995_061), приведення нафтогазового комплексу у відповідність до європейських нормативів забезпечить стале постачання газу, нафти і нафтопродуктів, прискорить інвестиції у галузі та відрахувань до бюджетів усіх рівнів.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

розробка і затвердження концепції стимулювання розвитку нафтогазового комплексу, яка включатиме визначення сталих і економічно обґрунтованих рентних платежів і тарифів на транспортування та продаж нафти й газу;

запровадження ринкових механізмів формування цін на продаж газу (імпортованого і видобутого в Україні) на внутрішньому ринку із одночасним введенням механізму державного адресного субсидювання оплати газу малозабезпеченими громадянами України;

забезпечення конкурсності та прозорості видачі ліцензій на видобуток нафти і газу з одночасним посиленням контролю за виконанням умов ліцензій;

проведення аудиту НАК "Нафтогаз України" за міжнародними стандартами та передбачення відповідного фінансування в державному бюджеті, а також вжиття заходів для досягнення доходності компанії до 2008 р.;

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

ухвалення Закону України "Про засади функціонування ринку природного газу", що передбачає захист конкуренції у сфері видобування і торгівлі (в тому числі, імпорту та експорту) газом;

прийняття змін до Митного тарифу України (2371а-14, 2371б-14, 2371в-14, 2371г-14) та Закону України "Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)" (313/96-ВР), що передбачатимуть запровадження ефективних ставок мита на нафту і нафтопродукти, які стимулюватимуть підвищення обсягів переробки нафти на НПЗ та збільшення обсягів виробництва нафтопродуктів (протягом 3-х місяців).

Збільшення власного видобутку нафти і газу

Забезпечення шляхом фінансування і збільшення капітальних вкладень у геологорозвідувальні роботи та видобуток приросту розвіданих запасів та створення надійного резерву для подальших робіт є головною умовою збереження і нарощування власного видобутку нафти і газу.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

збільшення фінансування геологорозвідувальних робіт;

створення умов для забезпечення державними компаніями обсягів пошуково-розвідувального буріння на газ та нафту відповідно до Енергетичної стратегії України до 2030 р. (145а-2006-р);

створення умов для підготовки у 2006 р. нафтогазоносних об'єктів (в тому числі на шельфі) та виявлення нових об'єктів (в тому числі на шельфі), відповідно до Закону України "Загальнодержавна програма розвитку мінерально-сировинної бази України на період до 2010 року" (3458-15);

забезпечення щорічного приросту розвіданих запасів нафти з газоконденсатом відповідно до Енергетичної стратегії України до 2030 р. (145а-2006-р);

збільшення до кінця 2007 р. видобування газу та нафти з конденсатом відповідно до Енергетичної стратегії України до 2030 р. (145а-2006-р);

визначити порядок експлуатації приватними і державними компаніями нафтогазових родовищ, розвіданих за державний кошт, визначивши шляхи адекватної компенсації державі;

запобігання незаконному використанню законсервованих родовищ та втратам енергоносіїв з трубопроводів (2006-2010);

посилення контролю та вимог до виконання надкористувачами ліцензійних угод (2006-2010);

проведення ревізії всіх договорів НАК "Надра України" про спільну діяльність та припинення їх дій в разі невиконання партнерами інвестиційних зобов'язань.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

ухвалення змін до Закону України "Про рентні платежі за нафту, природний газ і газовий конденсат" (1456-15), які встановлюють ефективні ставки та порядок сплати платежів, що сприятимуть підвищенню рівня видобутку;

стабільність законодавчої бази, що стосується оподаткування видобутку і торгівлі нафтою і газом.

Сприяння та реалізація інвестиційних проектів в галузі нафтопереробки, нафто транспортування, нафтохімії та модернізації НПЗ

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

проведення аудиту "Укртранснафти" за міжнародними стандартами та передбачення відповідного фінансування в державному бюджеті;

забезпечення злагодженої роботи "Укрзалізниці", ВАТ "Укртранснафта" та нафтових компаній для недопущення адміністративного стримування транспортування нафти;

забезпечення фінансування робіт з капітального ремонту та реконструкції основного обладнання магістральних нафтопроводів щорічно на рівні обґрунтованих потреб;

встановлення економічно обґрунтованих ставок рентної плати на транспортування (транзит) російської нафти Україною, які забезпечували б конкурентоспроможність нафтотранспортної системи (НТС), порівняно з альтернативними маршрутами транспортування російської нафти в обхід України;

наращування завантаженості НТС відповідно до Енергетичної стратегії (145а-2006-р);

запровадження сучасних ринкових механізмів залучення інвестицій (ІРО) та стандартів корпоративного управління нафтотранспортною системою;

встановлення єдиної системи портових зборів та знижок для стимулювання збільшення завантаження НТС та нафтотерміналів (2006);

Розвиток газотранспортної системи

Головним пріоритетом України залишається збереження статусу постачальника 80% російського газу до Європи та створення нових можливостей для експорту газу з Центральної Азії до ЄС, а також збереження у державній власності магістральних нафто- і газотрубопроводів відповідно до Закону України "Про трубопровідний транспорт" (192/96-ВР).

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

залучення кредитів для реконструкції, технічного переоснащення та модернізації ГТС, запровадження енергозберігаючих технологій;

затвердження програми заходів щодо збільшення місткості підземних сховищ газу.

Формування стратегічних резервів нафти і газу

Наявність стратегічних резервів нафти і нафтопродуктів є запорукою уникнення криз на ринках та однією з вимог Європейського Союзу до країн-кандидатів.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

створення стратегічного резерву нафти та нафтопродуктів на 60 днів;

розробка концепції ринкового стимулювання приватних компаній до надання нафти і нафтопродуктів, технічних і фінансових ресурсів для створення резервів;

створення умов для безперешкодного експорту нафти і нафтопродуктів компаніями, які забезпечать зберігання на об'єктах Держкомрезерву 60-денного запасу нафтопродуктів, та забезпечення відшкодування Держрезерву вартості зберігання нафти і нафтопродуктів (2006).

Зміцнення енергетичного суверенітету, впливу держави на міжнародні енергетичні ринки та диверсифікація імпорту енергоносіїв

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

забезпечення стабільних поставок природного газу з Росії в Україну на базі міжурядових угод;

укладення довгострокових угод з країнами Центральної Азії про закупівлю газу;

розробка і затвердження стратегії розвитку нафтопроводу "Одеса - Броди" до 2015 р., виходячи з пріоритетності європейського напрямку постачання нафти;

укладення необхідних міжурядових документів з метою забезпечення реалізації проекту постачання каспійської нафти в Україну нафтопроводом "Одеса - Броди";

укладання та початок імплементації угоди з польським урядом щодо добудови нафтопроводу Одеса - Броди на території Польщі (до 2008 р.);

досягнення домовленостей з урядами Ірану, Туреччини, Австрії, Румунії та Болгарії щодо участі України в реалізації проекту "Набукко";

підготовка техніко-економічне обґрунтування участі України у проектах з диверсифікації постачань нафти і газу з Центральної Азії, Близького Сходу (2006-2007);

укладання довгострокових контрактів з нафтовими компаніями щодо завантаження нафтопроводу "Одеса - Броди" аверсному напрямку (до 2010 р. - не менше 10 млн. тонн);

укладання контрактів на видобуток нафти за межами України державними компаніями, що дозволять забезпечити до 10% потреб ринку;

виконання всіх необхідних робіт для завершення інтеграції нафтопроводів "Дружба" - "Адрія" (2007).

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

проведення експертизи та ратифікацію міжнародних угод укладених з метою диверсифікації постачань енергоносіїв в Україну.

ЯДЕРНА ЕНЕРГЕТИКА

Забезпечення енергетичної незалежності вимагає розвитку ядерної енергетики. Головними цілями цієї стратегії є:

будівництво нових та продовження терміну експлуатації існуючих енергоблоків;

диверсифікація постачання ядерного палива;

створення елементів власного ядерно-паливного циклу;

заборона зберігання відпрацьованого ядерного палива та радіоактивних відходів неукраїнського походження;

збереження високого рівня ядерної безпеки.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

будівництво нових та продовження терміну експлуатації існуючих енергоблоків, для чого:

- ухвалити рішення про проведення аудиту НАЕК "Енергоатом" за міжнародними стандартами та передбачити відповідне фінансування в державному бюджеті;
- підвищити інвестиційний потенціал НАЕК "Енергоатом" за рахунок переоцінки балансової вартості основних фондів АЕС, комплексної реалізації інноваційного підходу і надання гарантій по позиках. Схвалити план дій та подати проекти відповідних законів до Верховної Ради України;
- ухвалити та реалізувати План заходів зі спорудження енергоблоків N 3 та N 4 Хмельницької АЕС за умови їх введення в експлуатацію у 2014-2015 рр. (2006);
- ухвалити План заходів щодо забезпечення продовження експлуатації діючих енергоблоків АЕС на максимально досяжний термін понад проектний, в першу чергу N 1 і N 2 РАЕС та N 1 ЮУАЕС (протягом 2-х місяців);
- ухвалити та реалізувати план заходів щодо будівництва нових енергоблоків (2008-2010);
- розробити координаційний План дій із створення умов для розробки і постачання устаткування для АЕС з визначенням конкретних етапів і характеру діяльності на цих етапах;
- забезпечити тарифну та цінову політику шляхом: 1) повного відшкодування витрат на закупівлю свіжого та поводження з відпрацьованим ядерним паливом, експлуатаційних і інвестиційних витрат по соціальних програмах і виконанню бюджетних зобов'язань; 2) забезпечення беззбитковості виробництва при оптимізації витрат на основі довгострокової програми управління витратами; 3) удосконалення правового поля у сфері здійснення експорту, імпорту та транзиту електричної енергії;
- ухвалити План дій щодо створення та функціонування єдиної системи проектно-конструкторського забезпечення ядерної енергетики та реалізувати його;
- забезпечити виконання Концепції підвищення безпеки діючих енергоблоків атомних електростанцій (2006-2011);

Диверсифікація постачання ядерного палива та створення елементів власного ядерно-паливного циклу, для чого:

- ухвалити рішення щодо забезпечення фінансування Фонду ядерного паливного циклу (2007);
- забезпечити освоєння Новокосятинівського уранового родовища та стабілізувати функціонування Східного гірничо-збагачувального комбінату;
- провести оздоровлення ДНВП "Цирконій" і ДП "Придніпровський гідрометалургійний завод" (2007-2008);
- забезпечити створення виробництва переробки цирконієвої сировини для використання кінцевого продукту як у технології власного виробництва, так і на експорт (2007-2008);
- затвердити техніко-економічне обґрунтування розміщення, проектування та будівництво заводу з фабрикації тепловіділяючих збірок (ТВЗ) до 2012 (2006-2007);
- ухвалити рішення про диверсифікацію джерел постачання ядерного палива, враховуючи досягнуті домовленості з французькою компанією AREVA та "Westinghouse" (2006);
- забезпечити збільшення виробництва уранового концентрату та української складової в ядерному паливі з 20 до 40% (до 2010 р.);
- забезпечити створення державного резерву ядерного палива.

Ядерна безпека і поводження з ВЯП і РАВ, для чого:

- затвердити Державну програму поводження з радіоактивними відходами, створення та наповнення фонду поводження з радіоактивними відходами (2007) та реалізувати її протягом 2007-2011 рр.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

прийняття закону з питань переоцінки основних фондів підприємств паливно-енергетичного комплексу, що передбачатиме встановлення реальної вартості основних фондів задля отримання фінансових ресурсів (амортизаційних відрахувань) для їх відновлення, модернізації і продовження експлуатації (2007);

врегулювання розбіжностей податкового та ядерного законодавства в частині віднесення до складу валових витрат заходів з підвищення безпеки енергоблоків АЕС шляхом ухвалення Закону України "Про внесення змін та доповнень до Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" (протягом 3-х місяців);

ухвалення Закону України "Про фонд поводження з радіоактивними відходами", який встановлюватиме механізм акумулювання фінансових ресурсів для безпечного поводження з ВЯП і РАВ (2006);

внесення змін до законів України "Про систему оподаткування" (1251-12), "Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки" (1868-15), "Про поводження з радіоактивними відходами" (255/95-ВР) з метою стимулювання створення фонду з поводження з радіоактивними відходами (2006).

ВУГІЛЬНА ПРОМИСЛОВІСТЬ

Головною ціллю розвитку вугільної промисловості є зниження залежності енергетики від імпорту газу. Для цього має бути проведена реструктуризація українських шахт, що передбачатиме нарощування видобутку вугілля, а також зменшення кількості нещасних випадків на шахтах, зокрема, через поступовий перехід до стандартів і практики безпеки ЄС на шахтах.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

забезпечення упродовж 2006-2011 рр. своєчасного і повного бюджетного фінансування підприємств вугільної галузі;

введення державного механізму контролю за недопущенням монополюю високих цін виробників гірничошахтного обладнання та матеріально-технічних ресурсів для вугледобувних підприємств (протягом 3-х місяців);

забезпечення, починаючи з 2007 р., спрямування цільових коштів на розвиток вугільної промисловості;

щорічне забезпечення введення в дію нових виробничих потужностей з видобутку вугілля відповідно до реальних потреб держави у вітчизняному вугіллі (відповідно до Енергетичної стратегії України до 2030 р. (145а-2006-р), при цьому забезпечити видобуток на рівні 90,9 млн. т у 2010 р.);

ухвалення рішення про перехід до цін на вугільну продукцію відповідно до її реальної вартості шляхом регулювання цінової політики в ланцюжку вугілля-кокс-метал і визначення ціни на енергетичне вугілля з урахуванням його енергетичної цінності, споживчих властивостей, взаємозамінності та екологічної прийнятності у співставленні з вартістю та аналогічними показниками інших видів палива;

забезпечення надійності енергопостачання, розвиток і впровадження альтернативних джерел виробництва електроенергії;

розробка механізму забезпечення виплати заробітної плати та інших соціальних виплат шахтарям на рівні, встановленому Генеральною угодою після підписання нової Генеральної угоди;

ухвалення рішення щодо передачі ліквідаційною комісією правонаступнику необхідної документації для надання пільг на придбання твердого палива категоріям осіб, які мають таке право згідно із статтею 48 Гірничого закону України (1127-14), до початку робіт із фізичної ліквідації гірничого підприємства;

ухвалення рішення про внесення змін до Методики оцінки майна (1891-2003-п), передбачивши в ній особливості оцінки пакетів акцій та цілісних майнових комплексів підприємств вугільної галузі, та затвердити порядок продажу на аукціонах.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

ухвалення Закону України "Про особливості приватизації підприємств вугільної промисловості";

ухвалення Закону України "Про газ метан вугільних родовищ";

ухвалення Закону України "Про засади функціонування ринку енергетичного вугілля";

прийняття Закону України "Про державне замовлення на вугілля для комунальних потреб";

перегляд Закону України "Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти" (1490-14) в частині уточнення критеріїв оцінки тендерних пропозицій.

ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКА ТА ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКА

Розвиток та модернізація Об'єднаної електроенергетичної системи вимагає політичної волі для лібералізації ринку електроенергетики з подальшим упорядкуванням регулюючих функцій держави, направлених на створення стимулів для залучення приватних інвестицій у галузь.

Цілями розвитку електроенергетичної галузі є:

послідовна лібералізація та забезпечення конкуренції та прозорості на ринку електроенергії;

залучення інвестицій в модернізацію основних фондів енергокомпаній, що здійснюють виробництво, передачу та постачання електроенергії з метою ефективного використання палива, скорочення втрат електроенергії, підвищення надійності та якості електропостачання;

ліквідація перехресного субсидювання та створення цінових стимулів для ефективного енергоспоживання;

впорядкування процедур та нарощування обсягів експорту електроенергії в сусідні країни;

диверсифікація джерел постачання імпортової енергетичної сировини та створення прозорого, конкурентного внутрішнього ринку палива;

зменшення рівня забруднення навколишнього середовища.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

ухвалення рішення про проведення аудиту НАК "Енергетична компанія України" за міжнародними стандартами та передбачення відповідного фінансування в державному бюджеті;

здійснення заходів з припинення перехресного субсидювання споживачів електроенергії;

розробка та запровадження рішень, спрямованих на забезпечення повернення та обґрунтованої прибутковості інвестицій, що залучаються на розвиток об'єктів електроенергетики;

запровадження стимулів для залучення приватних інвестицій в електроенергетичну галузь (2007-2008);

затвердження механізму визначення на конкурсних засадах покупців при укладенні договорів експорту електроенергії (протягом 3-х місяців);

проведення незалежного обстеження мереж всіх обленерго для нормування втрат до технологічно можливих (2007-2008);

забезпечення введення в експлуатацію магістральних ліній електропередач для забезпечення можливості паралельної роботи ОЕС з енергетичним об'єднанням країн Європи та залучення для цього іноземних інвестицій (2007-2010);

забезпечення введення в експлуатацію щорічно 6 тис. км розподільчих електромереж, перш за все в сільській місцевості (2006-2012);

укладення договору з Міжнародним банком реконструкції і розвитку щодо фінансування реконструкції другої черги ГЕС Дніпровського каскаду та Дністровської ГЕС та забезпечення його ратифікації;

завершення будівництва Ташлицької та Дністровської ГАЕС;

стимулювання спорудження нових ГЕС на річках Тисі, Дністрі та їх притоках за наявності техніко-економічного обґрунтування таких проектів (2007-2008).

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України у галузі теплоенергетики є:

затвердження концепції розвитку теплоенергетики, яка передбачатиме перехід ТЕС на споживання вітчизняного енергетичного вугілля (2007);

розробка та схвалення концепції створення ринків теплової енергії з метою стимулювання конкуренції в теплоенергетиці та прозорого ціноутворення (2007);

створення умов для залучення на модернізацію систем теплозабезпечення;

ухвалення плану дій із зменшення щорічно втрат тепла в тепломережах;

забезпечення реконструкції існуючих і початок будівництва нових енергоблоків Придніпровській, Слов'янській, Добротвірській, Трипільській, Зміївській, Старобешівській, Курахівській, Криворізькій ТЕС до 2010 р.;

забезпечення реконструкції та модернізація 4 блоків Бурштинської ТЕС до 2008 р.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

ухвалення Закону України "Про Національну комісію з регулювання електроенергетики" з чіткими гарантіями незалежного статусу;

створення законодавчої бази, яка передбачатиме чіткі межі відповідальності виробників і постачальників електроенергії за надійність та якість надання послуг споживачам та утримання електромереж (2007);

ратифікацію договору з Міжнародним банком реконструкції і розвитку щодо фінансування реконструкції другої черги ГЕС Дніпровського каскаду та Дністровської ГЕС (2007).

ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ

Реалізація потенціалу енергозбереження в Україні, яке становить за розрахунками понад 45% від нинішнього обсягу споживання енергоресурсів, дозволить уникнути зростання критичної залежності держави від зовнішніх джерел постачання. При цьому перехід на ринкове формування цін на енергетичні продукти є однією з головних умов впровадження енергозберігаючих технологій.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

спрямування бюджетних інвестицій на практичне впровадження заходів тепло- та енергозбереження, а також обліку в закладах соціальної, комунальної сфери та побуті громадян, із пріоритетним здійсненням державних закупівель енергоощадного обладнання вітчизняного виробництва;

започаткування із залученням кредитів міжнародних установ довгострокової державної програми впровадження енергоощадних опалювальних систем індивідуальних будинків, насамперед - у сільській місцевості;

зниження рівня енергоемності ВВП;

запровадження механізмів стимулювання енергозбереження, в тому числі формування тарифної політики для забезпечення збалансованого розвитку паливно-енергетичного комплексу;

встановлення контролю за адресністю субсидіювання житлово-комунальних послуг (2006-2012);

вдосконалення нормативно-правової бази щодо забезпечення повернення заборгованості промисловості та житлово-комунального господарства перед енергетичним сектором за минулі роки;

затвердження переліку обов'язкових фіскальних та адміністративних санкцій для господарюючих суб'єктів за нераціональне використання палива та енергії;

збільшення фінансування наукових досліджень у сфері енергозбереження та пошуку альтернативних видів енергії (2007);

перегляд "Програми державної підтримки розвитку нетрадиційних та відновлювальних джерел енергії", розраховану до 2010 та запропонувати на розгляд Верховної Ради проекти законів, які стимулюватимуть виконання завдань програми (2007).

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

прийняття державної програми енергозбереження на 2007-2010 рр., узгодженої з Енергетичною стратегією до 2030 р. (145а-2006-р);

прийняття змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2006 р." (3235-15) в частині збільшення інвестиційних видатків на проекти енергозбереження;

підтримку законодавчих ініціатив Кабінету Міністрів України щодо забезпечення повернення заборгованості промисловості та житлово-комунального господарства перед енергетичним сектором за минулі роки (протягом 3-х місяців).

3.4. АГРОПРОМИСЛОВИЙ КОМПЛЕКС І РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ

Учасники Коаліції беруть на себе зобов'язання забезпечити пріоритетний розвиток аграрного сектору національної економіки, утвердити його конкурентоспроможність та сприяти становленню суспільної гармонії - однакової якості життя громадян України як на селі, так і у місті.

Учасники Коаліції розглядають свою діяльність у сфері АПК через призму європейських стандартів життєвого рівня сільського населення та спрямовують свої зусилля на вирішення наступних пріоритетних завдань:

формування інфраструктури сільської місцевості, адаптованої до сучасних реалій, створення сприятливих умов життя селян, підвищення привабливості сільського способу життя, забезпечення розвитку особистості;

істотне збільшення витрат на створення нових робочих місць у сільській місцевості за рахунок бюджетів відповідних фондів державного соціального страхування;

встановлення погодинних ставок оплати праці;

реалізація програми розвитку системи житлово-комунального господарства у сільській місцевості з наданням субвенції відповідним місцевим бюджетам, системи газифікації, водопостачання, зв'язку та доріг;

створення системи побутового обслуговування на селі;

забезпечення культурно-освітнього розвитку села, зокрема добудови шкіл та закладів дошкільного виховання, бібліотек, клубів і кінотеатрів;

збільшення доходів жителів сільської місцевості як через програми сприяння перетворенню особистих селянських господарств в господарства товарного типу із залученням до програм державної підтримки, так і через розвиток альтернативного підприємництва на селі;

стимулювання створення прозорого конкурентного середовища для українських виробників, просування їх продукції на зовнішні ринки;

підтримка розвитку інфраструктури, а саме - аграрного фонду, аграрної біржі, страхового фонду;

сприяння у вирішенні проблеми забезпечення АПК сучасною технікою вітчизняного виробництва, створення та функціонування МТС на державній і кооперативній основі в кожному сільському районі;

підвищення ефективності та конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва, впровадження сучасних технологій з метою зменшення енергозалежності агропромислового комплексу та собівартості виробленої продукції, спрямування на ці потреби основних програм бюджетної підтримки та врахування такої необхідності при опрацюванні податкової політики;

перехід на європейську модель забезпечення якості та безпеки сільськогосподарської продукції;

перехід від неефективних цільових державних програм в аграрній сфері до прозорих адресних схем прямої підтримки безпосередньо сільськогосподарських товаровиробників;

збільшення рівня державної підтримки сільгоспвиробника та перехід на відповідні європейські стандарти, а саме дотації на гектар обробленої землі, на одиницю випущеної продукції, на одиницю експортної продукції;

впровадження сучасних механізмів і методів формування прозорого ринку сільськогосподарської продукції та продовольства, капіталу, зокрема, виробничих ресурсів та робочої сили;

заборона виплати заробітної плати в іншій, ніж грошова, формі;

стимулювання лізингу сільськогосподарської техніки та обладнання, які у подальшому надаватимуться безпосереднім користувачам;

формування сучасної фінансово-кредитної та ринкової інфраструктури з метою зростання кредитної та інвестиційної привабливості АПК, створення інструментарію ефективного управління ризиками в сільськогосподарському виробництві;

розробка і реалізація необхідного комплексу заходів, що забезпечують умови функціонування ринку землі (зокрема, завершення видачі актів на право власності на землю, виділення земельних ділянок в натурі, створення земельного кадастру,

встановлення меж територіальних одиниць, проведення грошової оцінки землі, механізмів регулювання ринку землі тощо) та після цього - зняття мораторію на продаж землі сільськогосподарського призначення;

зміна структури і функцій органів державного управління в АПК, перехід від регламентації, розподілу та адміністративного втручання до ефективного виконання законодавства, в першу чергу в частині забезпечення якості та безпеки сільськогосподарської та харчової продукції;

створення сучасної дорадчої інфраструктури для надання максимально адаптованої до сучасних умов інформації про технології, юридично-правових та маркетингових консультацій з урахуванням передових надбань аграрної науки та досвіду практичного застосування.

Виходячи з цього, учасники Коаліції визначають наступні шляхи досягнення пріоритетних завдань:

Всебічний розвиток сільської місцевості, спрямований на досягнення соціально-комфортних умов життя сільських жителів

В основу вирішення проблем розвитку сільських територій учасники Коаліції ставлять реалізацію соціально-економічних пріоритетів сільських мешканців та сільських громад, беручи на себе такі зобов'язання:

перейти від централізованого розподілу бюджетних коштів на розвиток сільської місцевості до формування економічної бази для фінансування відповідних програм сільськими та територіальними громадами з метою забезпечення збалансованого фінансування (законодавче визначення - 2007 р.);

запровадити спеціальні програми збільшення зайнятості у сільській місцевості шляхом збільшення державного замовлення на освіту майбутніх спеціалістів сільськогосподарської галузі, забезпечення їх житлом;

передати об'єкти соціальної інфраструктури сільської місцевості в комунальну власність з обов'язковим виділенням необхідних для цього коштів рівними частинами у проектах державних бюджетів на відповідні роки (2007-2008);

законодавчо та методологічно забезпечити умови для створення господарюючих суб'єктів з надання соціальних послуг, утримання соціальної інфраструктури, транспортного забезпечення тощо (2007);

провести класифікацію населених пунктів за розмірами, демографічним станом та тенденціями, методологічно та законодавчо забезпечити підготовку програм їх розвитку з метою забезпечення необхідних соціальних стандартів життя для населення з урахуванням перспектив розвитку різних категорій населених пунктів (2007-2008);

здійснити методологічне забезпечення реалізації соціальних стандартів життя для населених пунктів різних категорій в розрізі таких складових:

- якісне медичне обслуговування;
- сучасні шкільна освіта та дошкільне виховання;
- електрифікація та газифікація (або забезпечення альтернативних видів опалення);
- сучасна дорожня інфраструктура;
- засоби комунікації (персональні, загального користування, для органів місцевої влади та самоврядування);

розробити економічно вмотивовану систему забезпечення соціальних стандартів (2007 р.), що враховуватиме:

- надання соціальних послуг в населених пунктах, в тому числі за рахунок розвитку комунікаційної складової (програма "Шкільний автобус" (31-2003-п) для дітей, нарощування штату працюючих та парку автомобілів у районних лікарнях для доставки пацієнтів і надання медичних послуг тощо);

- економічний аналіз альтернативних варіантів (розвиток систем електроопалення (із резервним твердим паливом) замість проведення газопроводів у занепадаючі населені пункти);

ухвалити Закон України "Про сільську поселенську мережу", яким визначатимуться критерії поділу населених пунктів на категорії, а також основні принципи забезпечення мінімального соціального стандарту життя в населених пунктах різних категорій (2007);

запровадити тендерні процедури при:

- здійсненні бюджетних призначень на розвиток сільської місцевості за рахунок центрального та місцевого бюджету;

- розподілі місцевими громадами (сільський та районний рівень) бюджетних коштів пропорційно кількості жителів певної громади до загальної кількості сільських жителів;

- створенні (відновленні) об'єктів соціальної інфраструктури та їх утримання;

створити електронну систему звітності та розміщувати в мережі Інтернет відповідну інформацію щодо використання коштів Державного та місцевих бюджетів на розвиток сільської місцевості (2007).

Підвищення конкурентоспроможності агропромислового виробництва та якості сільськогосподарської сировини та харчової продукції.

Агропромислове виробництво учасники Коаліції розглядають не тільки як основу для забезпечення раціонально обґрунтованих норм споживання якісної харчової продукції власного виробництва, а й як один із основних важелів формування конкурентної переваги вітчизняної економіки на світовому ринку праці. У зв'язку із зазначеним, учасники Коаліції беруть на себе зобов'язання забезпечити:

посилення інноваційної ролі науки і освіти, що передбачає:

- здійснення оцінки ефективності структури і роботи вітчизняної науки та навчальних закладів, підготувавши за результатами такої оцінки програму реструктуризації та розвитку аграрної науки в Україні, удосконалити структуру наукових організацій із зменшенням частки адміністративно-господарюючого персоналу відповідно до європейських стандартів;

- створення системи підвищення якості державного управління, в тому числі органів місцевого самоврядування, зокрема через систему підготовки та перепідготовки;

- формування системи сільськогосподарського дорадництва через поєднання зусиль органів державної влади, освіти, науки та дорадчих служб;

прийняття законодавчих актів, спрямованих на удосконалення системи оподаткування в АПК;

удосконалення системи бюджетної підтримки АПК з метою підвищення дієвості бюджетних програм та ефективності використання бюджетних коштів, а саме:

- запровадити класифікацію програм бюджетної підтримки за критеріями: економічний ефект, доступність, зручність для сільгоспвиробників, прозорість та об'єктивність розподілу; та забезпечити їх максимальну комплексну оцінку за наведеними вище критеріями;

- забезпечити протягом 2007-2010 років поступовий перехід до виплати дотацій з урахуванням товарності та якості сільськогосподарської і харчової продукції;

- запровадити, відповідно Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" (1877-15), диференційовану тваринницьку та спеціальні тваринницькі дотації для концентрації виробництва в тваринництві та забезпечення якості тваринницької сировини;

- забезпечити поступовий перехід (протягом 2007-2010 рр.) від цінних дотацій на фіксовані платежі (на гектар або голову худоби), які не залежать від обсягу виробництва;

вдосконалення ринкової інфраструктури та регулювання шляхом розробки та ухвалення таких законодавчих актів:

- щодо внесення змін до Закону України "Про державний матеріальний резерв" (51/97-ВР), забезпечивши формування державного продовольчого резерву виключно Аграрним фондом України (накопичення і реалізації сільгосппродукції Держрезервом проводиться в межах обсягів мобілізаційного резерву) (2006);

- щодо передачі сільськогосподарської продукції понад норми мінімального накопичення з Держрезерву до Аграрного фонду;

- щодо внесення змін до Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" (1877-15) з метою: (1) підпорядкування Аграрного фонду Кабінету Міністрів України із формуванням наглядової ради з представників центральних органів виконавчої влади, відповідальних за формування економічної, фінансової та аграрної політики; (2) застосування інтервенцій Аграрним фондом виключно для накопичення продрезерву та забезпечення балансування ринку; (3) проведення фінансових і товарних інтервенцій для досягнення мінімальних та максимальних цін виключно за цінами біржового товарного ринку України;

внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання розвитку ф'ючерсного ринку, з метою ефективного розвитку ф'ючерсної торгівлі сільськогосподарською та іншою продукцією (2007);

розробку та прийняття законів України:

- "Про оптові ринки худоби та плодоовочевої продукції" (2006-2007);

- "Про аукціони живої худоби" (2006-2007);

- "Про збутові та постачальницькі кооперативи в аграрному секторі економіки" з метою розвитку кооперативних формувань, створення сприятливих умов (в тому числі податкових) для їх створення та функціонування;

забезпечення формування та ведення реєстру складських документів на зерно;

забезпечення впровадження ефективної фінансово-кредитної політики, а саме:

- сприяти створенню та діяльності бюро кредитних історій в аграрному секторі економіки (2007);

- вдосконалити механізм надання компенсацій кредитних ставок за кредитами комерційних банків з метою стимулювання їх зниження для сільськогосподарських товаровиробників;

- забезпечити в проекті державного бюджету на 2007 р. і наступні роки продовження компенсації кредитних ставок комерційних банків при кредитуванні сільськогосподарських виробників в обсягах, що гарантуватимуть вільний доступ сільськогосподарських товаровиробників до кредитних ресурсів за пільговими ставками (2007-2010);

- стимулювати розвиток кооперативних банків та кредитних спілок в сільській місцевості (2007-2010);

- вдосконалити законодавче і нормативно-правове забезпечення лізингових операцій з метою збільшення доступності і привабливості для сільськогосподарських товаровиробників;

- внести зміни до Закону України "Про державну підтримку сільського господарства" (1877-15) щодо вдосконалення системи страхування, зокрема в частині переліку страхових продуктів та ставок страхових внесків, що підлягають компенсації;

- за результатами моніторингу зовнішньоекономічної діяльності забезпечити ефективний захист внутрішнього ринку методами тарифного і нетарифного регулювання (на постійній основі);

удосконалення координації в сфері контролю якості й безпеки сільськогосподарської сировини та харчової продукції через ухвалення законів України щодо:

- визначення нових принципів і вимог до безпеки харчових продуктів та інформування споживачів про їх властивості, а також щодо контролю, який має здійснюватися єдиним спеціально уповноваженим органом з перевірки відповідності вимогам та стандартам, забезпечивши гармонізацію такого закону з відповідними європейськими регламентами;

- змін до деяких законодавчих актів України з питань підтвердження відповідності продукції з метою приведення їх норм у відповідність із європейськими правилами та стандартами;

зменшення енергозалежності сільськогосподарського виробництва, а саме:

- забезпечити розробку та прийняття державних програм, спрямованих на впровадження енергозберігаючих технологій в агропромисловому комплексі, врахувати необхідність реалізації зазначених програм при підготовці та прийнятті проектів бюджету на 2007 р. та наступні роки;

- провести комплексний порівняльний аналіз доцільності прискореного розвитку виробництва в Україні відновлювальних видів енергії з економічної, технологічної та сировинної точки зору (2006);

- за результатами такого аналізу внести зміни до чинного законодавства щодо стимулювання розвитку відновлювальних джерел енергії, розробити та реалізувати комплекс заходів з виробництва альтернативних видів енергії, передбачивши відповідне бюджетне фінансування (2007-2008);

інтеграцію аграрного сектору у Світову організацію торгівлі та європейське співтовариство шляхом забезпечення в ході переговорного процесу щодо вступу України до СОТ підтримки сільського господарства в достатніх обсягах.

Ефективне використання ресурсного та інвестиційного потенціалу земель як життєвого середовища і основного засобу виробництва

З метою відновлення соціальної справедливості щодо можливості розпоряджатися землею жителів сільської місцевості (особливо похилого віку), зростання інвестиційної привабливості сільськогосподарського виробництва, учасники Коаліції беруть

на себе зобов'язання:

забезпечити реалізацію та захист прав селян на землю шляхом повної персоніфікації власників та користувачів земельних ділянок сільськогосподарського призначення, що передбачає:

- завершення до 1 липня 2007 р. видачі державних актів на право власності на землю громадянам - власникам сертифікатів на право на земельну частку (пай) та інвентаризацію земель сільськогосподарського призначення;

- ведення єдиного державного реєстру прав на нерухоме майно та прийняття відповідних розпорядчих документів Кабінетом Міністрів України;

- створення загальнодержавного уніфікованого кадастру землі в електронному вигляді;

- створення земельно-інформаційного банку даних;

- розробку і реалізацію державної програми, спрямованої на концентрацію земельних масивів, з метою створення оптимального землекористування і раціонального управління земельними ресурсами;

- законодавче обмеження для однієї юридичної особи максимального розміру земельних масивів в процентах до площі землекористування відповідних територіальних одиниць, при набутті права власності;

- внесення змін до Закону України "Про оренду землі" (161-14), передбачивши мінімальний термін дії договорів оренди сільськогосподарських угідь на період ротації основної сівозміни згідно з проектом землеустрою (але не менше 5 років);

- законодавче визначення юридичного статусу особистого селянського господарства та домогосподарства з метою надання їм можливості долучитись до програм державної підтримки та обов'язкового державного пенсійного страхування;

- законодавче врегулювання передачі власниками земельних паїв в управління державним фондам (в тому числі Пенсійному фонду) з метою забезпечення гарантованої виплати орендної плати;

до завершення дії мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення забезпечити формування цілісної структури ринку земель шляхом:

- прийняти закони України "Про ринок земель несільськогосподарського призначення", "Про особливості обороту земель сільськогосподарського призначення", "Про державний земельний кадастр";

- удосконалення порядку набуття права власності на земельні ділянки несільськогосподарського призначення спільними підприємствами, іноземними юридичними особами та іноземними громадянами;

- прийняття Тимчасового порядку проведення земельних торгів земель несільськогосподарського призначення та організації аукціонної діяльності (для невідкладного врегулювання питань, пов'язаних з врахуванням специфіки правовідносин в сфері земель несільськогосподарського призначення);

забезпечити розвиток земельного іпотечного кредитування (2006) шляхом:

- внесення змін до законів України "Про іпотеку" (898-15) та "Про оренду землі" (161-14) щодо можливості застави майнових прав на земельні ділянки для одержання кредитів, в тому числі довгострокових;

- розробки та затвердження нормативно-правових актів щодо вдосконалення системи оцінки земель сільськогосподарського призначення та вдосконалення процедур підтвердження майнових прав на земельні ділянки сільськогосподарського призначення;

- забезпечення ефективної роботи Державної іпотечної установи з метою започаткування кредитування під заставу земель, в тому числі сільськогосподарського призначення;

врегулювати основні засади та визначити порядок здійснення права державної та комунальної власності, управління об'єктами права державної та комунальної власності, в т.ч. територіальних громад, а саме:

- провести інвентаризацію земель державної та комунальної власності з метою встановлення меж адміністративно-територіальних утворень (областей, районів, міст, селищ, сіл) і введення нового механізму щодо їх управління; здійснення розмежування земель державної та комунальної власності, посилення відповідальності за використання земельних ресурсів і зміцнення економічної бази місцевого самоврядування;

- ухвалити закони України "Про державну інвентаризацію земель", "Про управління землями державної власності", "Про порядок викупу земель для суспільних потреб";

- переглянути існуючі пільги по платі за землю та забезпечити використання надходжень від плати за землю відповідно до Закону України "Про плату за землю" (2535-12);

забезпечити охорону та раціональне використання земель шляхом:

- ухвалення Закону України "Про загальнодержавну програму використання та охорони земель" (липень 2007 р.);

- прийняття законів України "Про зонування та районування земель", "Про ґрунти" (2007);

- завершення інвентаризації земель сільськогосподарського призначення та законодавчого унормування виведення з обороту деградованих та непридатних для ведення сільського господарства земель та передбачити на це необхідні бюджетні кошти (2006-2010);

- унеможливлення невмотивованого переведення земель сільськогосподарського призначення в інші категорії;

- розроблення системи вторинного освоєння запущених (не деградованих) сільськогосподарських земель, у тому числі меліорованих, шляхом підтримки фермерських господарств і новостворюваних сільськогосподарських підприємств;

- проведення суцільної агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення, складання еколого-агрохімічного паспорту полів, земельних ділянок та розроблення на їх основі науково обґрунтованих рекомендацій по ефективному та безпечному застосуванню агрохімічних засобів; видача власникам землі документів державного зразка відбуватиметься лише за умови дотримання обґрунтованого регламенту господарювання на землі.

IV. УКРАЇНА І СВІТ

Учасники Коаліції підтверджують відданість України її міжнародним зобов'язанням та беруть на себе відповідальність за продовження закріпленого чинним законодавством України зовнішньополітичного курсу, що включає в себе стратегічні цілі європейської інтеграції та ухвалення рішення про вступ України в НАТО за наслідками всеукраїнського референдуму, при збереженні рівноправних та добросусідських відносин з Російською Федерацією та іншими сусідніми країнами, та зміцненні лідерських позицій України в Східноєвропейсько-Чорноморському регіоні.

Політика Коаліції демократичних сил у сфері зовнішніх зносин полягає в утвердженні і розвитку України як незалежної демократичної держави шляхом забезпечення дипломатичними та іншими засобами і методами, передбаченими міжнародним правом, захисту суверенітету і безпеки, територіальної цілісності та непорушності державних кордонів України, її політичних торговельно-економічних, науково-технічних, культурних тощо інтересів, а також законних прав громадян України та її юридичних осіб за кордоном.

Стратегічними завданнями є набуття членства у Європейському Союзі та забезпечення енергетичної незалежності України.

Пріоритетними завданнями є набуття членства України в СОТ, започаткування переговорів з ЄС про зону вільної торгівлі між Україною та ЄС, а також взаємовигідна співпраця з НАТО. Вступ в НАТО - за результатами всеукраїнського референдуму.

Учасники Коаліції зобов'язуються забезпечити:

ухвалення законодавчих актів, необхідних для завершення процесу вступу України в Світову організацію торгівлі (СОТ) у 2006 р. при забезпеченні: інтересів національних товаровиробників; максимальних, передбачених СОТ, перехідних періодів;

ратифікацію підписаних Кабінетом Міністрів України міжнародних угод, меморандумів та інших міжнародних договірно-правових документів;

завершення виконання комплексу зобов'язань України перед Радою Європи в їх законодавчій частині до кінця 2006 р., включаючи приведення Закону України "Про ратифікацію Європейської хартії регіональних мов або мов меншин" (802-IV (802-15), 15 травня 2003 р.) у відповідність з метою і об'єктом Хартії (994_014) шляхом ухвалення змін і доповнень до нього;

виконання Закону України "Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу" (1629-15) в частині ухвалення відповідних урядових законопроектів.

Учасники Коаліції погоджуються, що завданнями Кабінету Міністрів України є:

затвердження та забезпечення виконання Кабінетом Міністрів України документу "Заходи щодо виконання Плану дій Україна - ЄС на 2006 р.", що продовжує програму дій з європейської інтеграції, розпочату аналогічним документом 2005 р.;

розробка та подальша імплементація "Заходів щодо виконання Плану дій Україна-ЄС на 2007 рік", виконання якого має засвідчити максимально повну реалізацію Плану дій Україна-ЄС (994_693) в цілому;

завершення договірно-правового оформлення державних кордонів України. Зокрема, завершення виконання сторонами внутрішньодержавних процедур, пов'язаних із набранням чинності Договором між Україною і Республікою Білорусь про державний кордон (112_004) від 12 травня 1997 р. Організація робіт з демаркації українсько-білоруського та українсько-російського державного кордону. Завершення демаркації українсько-молдовського державного кордону. Завершення переговорів із розмежування континентального шельфу та визначення виключних економічних зон з Румунією. Завершення переговорів та підписання угоди з Російською Федерацією щодо делімітації акваторії Азовського моря та Керченської протоки;

завершення процедур, пов'язаних із перетворенням ГУАМ у повноцінну міжнародну організацію до кінця 2006 р.;

продовження співробітництва в рамках Спільноти демократичного вибору як міжнародного форуму, що має забезпечити реалізацію ціннісного виміру зовнішньої політики України як держави, відданої ідеалам демократії, верховенства права та прав людини;

продовження миротворчої діяльності в рамках чинного законодавства України;

продовження переговорів на основі українського плану мирного врегулювання придністровської проблеми та відповідних рішень Республіки Молдова у розширеному (за участю США і ЄС) форматі. Сприяння структурним змінам та процесу демократизації в Придністровському регіоні Республіки Молдова під міжнародним контролем для забезпечення реалізації демократичних стандартів, основних прав і свобод громадян;

забезпечення виконання заходів, визначених Державною програмою інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2004-2007 рр. (1433/2003);

забезпечення виконання угод між Україною та НАТО в рамках Меморандуму про взаєморозуміння між Кабінетом Міністрів України і штабом Верховного головнокомандувача об'єднаних збройних сил НАТО на Атлантиці та штабом Верховного головнокомандувача об'єднаних збройних сил НАТО в Європі (950_005);

забезпечення створення та функціонування повномасштабної зони вільної торгівлі між Україною, Російською Федерацією та іншими державами СНД;

започаткування переговорів з Євросоюзом про створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС одразу після вступу до СОТ;

поглиблення стратегічного партнерства з Російською Федерацією, Польщею та США на основі загально визнаних принципів міжнародного права;

підвищення ефективності використання транзитного потенціалу України шляхом модернізації і подальшої розбудови національної транспортної мережі та її інтегрування до загальноєвропейської інфраструктури;

продовження і (або) започаткування переговорів з країнами, де працює значна частина українських громадян, з метою підписання міжурядових угод щодо їх соціального захисту.

Частина II. РЕГЛАМЕНТ ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ УТВОРЕННЯ ТА ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

1.1. Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України (далі Коаліція) - це добровільне об'єднання депутатських фракцій, яке формується у Верховній Раді України за результатами виборів, на основі узгодження їх політичних позицій. До складу Коаліції входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України. Суб'єктами Коаліції є фракції Блоку Юлії Тимошенко, "Наша Україна", Соціалістичної партії України у Верховній Раді України. Склад Коаліції є вичерпним на термін діяльності Коаліції та не передбачає входження інших фракцій та народних депутатів України.

1.2. Коаліція формується на період повноважень Верховної Ради України п'ятого скликання і всі учасники Коаліції зобов'язані забезпечувати її стабільну та злагоджену роботу.

1.3. Коаліція вважається сформованою з моменту офіційного оголошення про це головуючим на пленарному засіданні Верховної Ради України на підставі поданих до її Апарату документів, передбачених чч. 3, 4 ст. 61 Регламенту Верховної Ради України (3547-15).

1.4. Основними завданнями Коаліції є:

1.4.1. Прийняття та втілення в життя Зasad внутрішньої і зовнішньої політики, Програми діяльності Уряду.

1.4.2. Ініціювання та розробка на основі Програми Коаліції проектів законів, постанов, звернень та їх внесення до порядку денного пленарних засідань Верховної Ради України, її комітетів, інших робочих органів.

Коаліція підтримує тільки ті законопроекти та постанови, які пройшли узгодження в Уряді, консенсусом в Раді Коаліції та відповідають змісту угоди про створення Коаліції. Незгода фракції - суб'єкта Коаліції підтримати законопроект, або інший проект рішення Верховної Ради є фактичним застосуванням права вето. Такий законопроект або рішення знімається з розгляду до повного узгодження всіма фракціями - суб'єктами Коаліції. При застосуванні права вето однією з фракцій Коаліції іншим суб'єктам Коаліції забороняється проводити рішення в Верховній Раді України консолідованим голосуванням з парламентською опозицією.

1.4.3. Проведення експертизи законопроектів, що розглядаються у Верховній Раді України, ініціювання розробки, внесення зауважень та пропозицій до законопроектів, що подані на друге або інше, наступне за порядком читання.

1.4.4. Формування та проведення узгодженої кадрової політики, контроль за ефективністю роботи призначених посадових осіб та їх відповідальності перед Коаліцією.

1.4.5. Прийняття та поширення серед народних депутатів України, у Верховній Раді України, у засобах масової інформації заяв, звернень, інших документів, прийнятих Коаліцією.

1.5. Народний депутат України, член фракції, що входить до складу Коаліції, має права, визначені Конституцією України (254к/96-ВР), Законом України "Про статус народного депутата України" (2790-12), Регламентом Верховної Ради України (3547-15), цією Угодою та іншими нормативними актами.

1.6. Для забезпечення діяльності Коаліції можуть бути утворені необхідні робочі групи (із залученням фахівців у відповідних галузях), положення про які затверджуються Радою Коаліції депутатських фракцій.

РОЗДІЛ II. КЕРІВНІ ОРГАНИ КОАЛІЦІЇ

2.1. Керівними органами Коаліції є:

2.1.1. Загальні збори Коаліції.

2.1.2. Рада Коаліції.

2.2. Загальні збори Коаліції.

2.2.1. Загальні збори є вищим керівним органом Коаліції.

2.2.2. Загальні збори Коаліції складаються з народних депутатів України членів фракцій, що входять до Коаліції. Загальні збори Коаліції є правомочними, якщо в них беруть участь не менше половини народних депутатів України кожної фракції - суб'єкта Коаліції.

2.2.3. Загальні збори Коаліції збираються не менше, ніж раз на одну парламентську сесію.

2.2.4. Загальні збори Коаліції розглядають проекти рішень тільки після попереднього розгляду і схвалення їх Радою Коаліції.

2.2.5. Загальні збори Коаліції можуть обговорювати та приймати рішення або заяви з будь-якого питання, що є предметом Верховної Ради України чи інтересу Коаліції.

2.2.6. До виключних повноважень загальних зборів Коаліції належать наступні питання:

2.2.6.1. Погодження проекту Зasad зовнішньої та внутрішньої політики і проекту програми діяльності Уряду на строк повноважень Верховної Ради України п'ятого скликання.

2.2.6.2. Схвалення кандидатур на посади Голови Верховної Ради, першого заступника та заступника Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України та членів Кабінету Міністрів України.

2.2.7. Рішення Загальних зборів Коаліції приймаються виключно на їх засіданнях. Рішення Загальних зборів Коаліції вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини загальної чисельності кожної фракції, що є суб'єктом Коаліції.

2.2.8. На Загальних зборах Коаліції, засіданнях Ради Коаліції обов'язково ведуться протоколи, які підписуються Координатором Коаліції. Протоколи оформлюються у триденний термін з дня завершення Загальних зборів.

2.3. Координатор Коаліції:

2.3.1. Обов'язки Координатора Коаліції по чергово, на кожній наступній сесії Верховної Ради України, виконують керівники відповідних фракцій - суб'єктів Коаліції. На період відсутності координатора його повноваження переходять до керівника фракції, який має бути координатором на наступній сесії. Черговість виконання повноважень Координатора Коаліції визначається на весь термін повноважень Верховної Ради України п'ятого скликання.

2.3.2. Координатор Коаліції:

2.3.2.1. Організовує діяльність Коаліції.

2.3.2.2. Головує на засіданнях Загальних зборів Коаліції, Ради Коаліції.

2.3.2.3. Скликає позачергові і проводить чергові (позачергові) Засідання Коаліції.

2.3.2.4. Без доручення представляє Коаліцію на засіданнях Погоджувальної ради депутатських фракцій Верховної Ради України, в інших депутатських об'єднаннях, керівних органах Верховної Ради України, інших органах державної влади, органах місцевого самоврядування, громадських та міжнародних організаціях.

2.3.2.5. За дорученням Загальних зборів Коаліції та/або Ради Коаліції має право підпису від імені Коаліції.

2.3.2.6. Повідомляє Голову Верховної Ради України, керівні органи Верховної Ради України про склад Коаліції, її цілі, прийняті рішення тощо.

2.3.2.7. Робить погоджені заяви від імені Коаліції.

2.3.2.8. Координує роботу Секретаріату Коаліції.

2.3.2.9. Вносить подання про призначення на посаду та звільнення з посади керівника та працівників Секретаріату Коаліції.

2.3.2.10. Здійснює контроль за рішеннями Коаліції, Ради Коаліції.

2.4. Рада Коаліції:

Рада Коаліції складається з голів депутатських фракцій - суб'єктів Коаліції та з двох інших представників від кожної фракції, що є суб'єктом Коаліції. Представники від фракцій обираються на загальних зборах фракції більшістю голосів від загального числа депутатів, з яких складається фракція.

2.4.2. Формою роботи Ради Коаліції є засідання.

2.4.3. Засідання Ради Коаліції можуть відбуватися за участю Президента України, Голови Верховної Ради, Прем'єр-міністра, членів Кабінету Міністрів України та інших спеціально запрошених осіб.

2.4.4. Рішення Ради Коаліції приймаються консенсусом. Кожна з фракцій - суб'єктів Коаліції має один голос.

2.4.5. Засідання Ради Коаліції відбуваються за потребою, але не рідше одного разу на тиждень напередодні сесійного засідання.

2.4.7. Рада Коаліції:

2.4.7.1. Здійснює оперативне координування діяльністю Коаліції.

2.4.7.2. Приймає рішення, обов'язкові для виконання усіма суб'єктами Коаліції з питань, що віднесені до її компетенції.

2.4.7.3. Виробляє спільну позицію суб'єктів Коаліції щодо законотворчої діяльності у Верховній Раді України або інших питань порядку денного; виробляє та пропонує проект порядку денного засідання Верховної Ради України на основі пропозицій Уряду та Комітетів Верховної Ради України.

2.4.7.4. Приймає рішення про узгодження кандидатур на посади Голови Верховної Ради, першого заступника, заступника Голови Верховної Ради України, голів, перших заступників голів, заступників голів та секретарів Комітетів Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, інших посадових осіб, які затверджуються чи погоджуються

Верховною Радою, та виносить ці питання на розгляд Загальних зборів Коаліції.

2.4.7.7. Щоквартально розглядає результати діяльності парламентської Коаліції, Кабінету Міністрів України та Верховної Ради України на предмет виконання цієї Угоди, оцінює соціально-економічну ситуацію в країні.

2.4.7.8. Організовує підготовку та розгляд питань Загальними зборами Коаліції, контролює хід виконання прийнятих рішень.

2.4.7.9. Забезпечує перспективне та поточне планування роботи Коаліції.

2.4.7.10. Виконує інші функції, які не відносяться до виключних повноважень Загальних зборів Коаліції.

2.4.8. Члени Ради зобов'язані організувати обговорення в своїх фракціях, погоджених Коаліцією, законопроектів та забезпечити консолідоване голосування.

2.4.9. Рада Коаліції приймає заяви, звернення, поширює інформаційні, аналітичні та інші матеріали виходячи з програмних та організаційних принципів Коаліції.

2.4.10. У засіданнях Ради Коаліції може брати участь Голова Верховної Ради України та Перший заступник Голови Верховної Ради України з правом дорадчого голосу.

РОЗДІЛ III. ВЗАЄМОДІЯ КОАЛІЦІЇ З ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАЇНИ

3.1. Коаліція проводить з Президентом України консультації з будь-яких питань, що становлять державний та суспільний інтерес.

3.2. Коаліція проводить з Президентом України обов'язкові консультації з таких питань:

3.2.1. Визначення Зasad внутрішньої і зовнішньої політики, прийняття програм соціально-економічного розвитку тощо.

3.2.2. Внесення пропозиції щодо кандидатури на посаду Прем'єр-міністра України.

3.2.3. Обговорення пропозицій щодо кандидатур, які призначаються, погоджуються Верховною Радою на пропозицію Президента України.

3.3. Коаліцію на консультаціях з Президентом України представляє Рада Коаліції.

3.4. У консультаціях Коаліції з Президентом України можуть брати участь Голова Верховної Ради України та Прем'єр-міністр України.

3.5. Для налагодження взаємодії та співробітництва Президента України з Коаліцією та Коаліційним Урядом, Президент України та Коаліція можуть укласти окремий меморандум про співробітництво.

РОЗДІЛ IV. ВЗАЄМОДІЯ КОАЛІЦІЇ З ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРОМ УКРАЇНИ, КАБІНЕТОМ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

4.1. Коаліцію на консультаціях з Прем'єр-міністром України представляє Рада Коаліції.

4.2. Коаліція проводить з Прем'єр-міністром консультації з будь-яких питань, що становлять державний та суспільний інтерес.

4.3. Коаліція проводить консультації з Прем'єр-міністром України з питань:

4.3.1. Внесення пропозицій щодо призначення кандидатур до складу Кабінету Міністрів України; щодо призначення кандидатур на посади керівників центральних органів виконавчої влади, керівників державних підприємств, установ, організацій, які призначаються Кабінетом Міністрів України; щодо призначення кандидатур на посади голів місцевих державних адміністрацій.

4.3.2. Внесення пропозицій щодо звільнення з посад членів Кабінету Міністрів України; щодо звільнення з посад керівників центральних органів виконавчої влади, голів місцевих державних адміністрацій, керівників державних підприємств, установ, організацій, які призначаються Кабінетом Міністрів України.

4.5. Уряд погоджує з Радою Коаліції план законопроектних робіт Уряду та спільно визначає ключові положення законопроектів, що будуть вноситися на розгляд Верховної Ради України.

4.6. Прем'єр-міністр України, члени Кабінету Міністрів України утримуватимуться від прийняття урядових рішень, які можуть викликати протиріччя в Коаліції або суперечать програмним засадам її діяльності.

4.7. У консультаціях Коаліції з Прем'єр-міністром України може брати участь Голова Верховної Ради України.

4.8. Уряд може внести на розгляд Ради Коаліції питання щодо звільнення міністра у зв'язку з непрофесійним виконанням ним своїх обов'язків.

РОЗДІЛ V. ВЗАЄМОДІЯ КОАЛІЦІЇ З ГОЛОВОЮ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

5.1. Коаліція проводить з Головою Верховної Ради України консультації з наступних питань:

5.1.1. Формування порядку денного роботи Верховної Ради України.

5.1.2. Формування календарного плану роботи Верховної Ради України.

5.1.3. Проведення парламентських слухань та Днів Уряду у Верховній Раді України.

5.1.4. Формування керівного кадрового складу та порядку роботи Апарату Верховної Ради України.

РОЗДІЛ VI. ПОГОДЖУВАЛЬНІ ПРОЦЕДУРИ

6.1. У разі виникнення розбіжностей між позиціями окремих суб'єктів Коаліції, суб'єктів Коаліції та Кабінету Міністрів України, застосовуються погоджувальні процедури, які розпочинаються без спеціального рішення Ради Коаліції за ініціативою будь-якої фракції, що входить до складу Коаліції, способом укладання протоколу розбіжностей та опрацювання змісту розбіжностей.

6.2. Погоджувальні процедури включають:

6.2.1. Створення погоджувальної групи з представників фракцій, що входять до Коаліції (по 3 представника від кожної фракції - суб'єкта Коаліції), Кабінету Міністрів України (у разі наявності розбіжностей Коаліції з Кабінетом Міністрів України).

6.2.2. Визначення предмету розгляду погоджувальної групи та терміну її роботи.

6.2.3. Розгляд питання погоджувальною групою, до роботи якої за рішенням групи можуть долучатися також зовнішні експерти.

6.2.4. Прийняття висновків погоджувальною групою та винесення проекту рішення на розгляд Ради Коаліції.

6.2.5. Прийняття Радою Коаліції рішення зі спірного питання.

6.3. У разі неприйняття рішення Радою Коаліції з питання, яке викликало розбіжності, Рада зобов'язана зібрати Загальні збори Коаліції на вимогу хоча б одного з суб'єктів Коаліції.

6.4. У разі невиконання програмних засад діяльності Коаліції, Рада Коаліції зобов'язана скликати Збори Коаліції.

РОЗДІЛ VII. ЕТИКА ПОВЕДІНКИ В КОАЛІЦІЇ

7.1. Прем'єр-міністр, Голова Верховної Ради та його заступники, міністри, посадовці, народні депутати України - члени фракцій, що входять до складу Коаліції, у своїх діях, пов'язаних з виконанням повноважень, на засіданнях Верховної Ради України, в процесі роботи в Комітетах і комісіях, на посадах, при виступах в засобах масової інформації керуються програмними принципами та рішеннями керівних органів Коаліції, прийнятими в установленому порядку. Не допускається публічна дискредитація офіційних рішень органів Коаліції, Кабінету Міністрів та посадових осіб.

Після прийняття офіційного рішення керівними органами Коаліції чи Коаліційного Уряду учасники Коаліції зобов'язані їх виконувати або залишити посади (чиновників, депутатів) за власним бажанням у зв'язку з неприйняттям політичного курсу Коаліції. Будь-який посадовець, який порушив цей принцип, мусить бути замінений в обов'язковому порядку протягом двох тижнів з моменту прийняття рішення про це загальних зборів Коаліції без порушення кадрових квот фракцій - суб'єктів Коаліції. Відповідне рішення ухвалюється Радою Коаліції консенсусом після відповідного обговорення у фракціях.

7.2. Народний депутат України - учасник Коаліції, зобов'язаний брати участь у зборах Коаліції та роботі Коаліції.

7.3. Народний депутат України - член фракції, що входить до складу Коаліції, має як у Верховній Раді України, так і у Коаліції рівні права і обов'язки в обговоренні та прийнятті рішень, за виключенням випадків, передбачених Регламентом Верховної Ради України (3547-15) та цією Угодою.

7.4. Народний депутат України - член фракції, що є суб'єктом Коаліції, має обов'язково дотримуватися рішень Коаліції, що прийняті в установленому порядку. Народний депутат України - член фракції, що входить до складу Коаліції, якщо він на це спеціально та відповідно до цієї Угоди не уповноважений, не може діяти та виступати від імені Коаліції в цілому.

7.5. Прем'єр-міністр України, інші члени Кабінету Міністрів України, посадовці, народні депутати України, що входять до фракцій - суб'єктів Коаліції, у своїх діях, пов'язаних з виконанням службових повноважень, при виступах, в процесі роботи в Уряді, при виступах в засобах масової інформації керуються програмними та організаційними принципами Коаліції, прийнятими нею в установленому порядку рішеннями.

7.6. Рада Коаліції за ініціативою Прем'єр-міністра України, Голови Верховної Ради України, народних депутатів України - членів фракцій, що входять до Коаліції, а також за власною ініціативою розглядає питання про порушення державними посадовими особами, депутатами етики поведінки.

7.7. За результатами розгляду питання Рада Коаліції може винести рекомендаційне рішення щодо:

7.7.1. Оголошення попередження особі, яка порушила етику поведінки.

7.7.2. Оголошення догани особі, яка порушила етику поведінки.

7.7.3. Внесення на розгляд Верховної Ради України проекту постанови про звільнення особи відповідно до пункту 12 частини 1 статті 89 Конституції України (254к/96-ВР).

7.7.4. Виключення депутата з фракції та Коаліції.

7.8. Фракції - суб'єкти Коаліції своїм рішенням можуть відкликати будь-яку посадову особу, делегованого на цю посаду від суб'єкта Коаліції, з займаної посади та запропонувати нову кандидатуру.

РОЗДІЛ VIII. СЕКРЕТАРІАТ КОАЛІЦІЇ

8.1. Організаційно-технічне та інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності Коаліції покладається на Секретаріат Коаліції. Діяльність Секретаріату регламентується законодавством України, Регламентом Верховної Ради України (3547-15), Положенням про Секретаріат Коаліції, яке затверджується Радою Коаліції.

8.2. Секретаріат Коаліції забезпечує координацію з секретаріатами фракцій, що входять до Коаліції шляхом обміну інформацією, аналітичними матеріалами, консультаціями тощо. Секретаріат Коаліції обов'язково надсилає Фракціям, що входять до Коаліції, прийняті Загальними зборами Коаліції та Радою Коаліції рішення не пізніш як через 24 години після їх прийняття.

РОЗДІЛ ІХ. ВЗАЄМОВІДНОСИНИ З ПОЛІТИЧНОЮ ОПОЗИЦІЄЮ

9.1. Коаліція визнає право депутатських фракцій у Верховній Раді України, які не увійшли до Коаліції, на опозиційну діяльність.

9.2. Коаліція визнає, що парламентська опозиція може бути сформована за ініціативою депутатських фракцій, народних депутатів України, що не увійшли до складу Коаліції, за умови, що до неї входить не менш ніж одна п'ята від конституційного складу Верховної Ради України та про формування якої має оголосити головуєчий на пленарному засіданні Верховної Ради України.

9.3. Коаліція за парламентською опозицією у Верховній Раді України визнає право вираження публічної незгоди з політичним курсом Кабінету Міністрів України, яка спрямована на зміну цього курсу або усунення з посад окремих членів Кабінету Міністрів України, або його відставки в цілому.

9.4. У будь-якому випадку Коаліція не визнає опозиційною політичну діяльність спрямовану на:

9.4.1. Ліквідацію незалежності України.

9.4.2. Зміну існуючого конституційного ладу насильницьким способом.

9.4.3. Порушення суверенітету і територіальної цілісності держави.

9.4.4. Підрив національної безпеки.

9.4.5. Незаконне захоплення державної влади.

9.4.6. Пропаганду війни, насильства, розпалювання міжетнічної, расової та релігійної ворожнечі.

9.4.7. Посягання на права і свободи людини і громадянина та на здоров'я населення.

9.5. У разі формалізації статусу парламентської опозиції, Учасники Коаліції визнають право такого об'єднання у Верховній Раді України на:

9.5.1. Надання власних оцінок діям та заходам органів виконавчої влади України.

9.5.2. Поширення інформації у засобах масової інформації державної та комунальної власності від імені організованої опозиції.

9.5.3. Отримання інформації про діяльність Кабінету Міністрів України, будь-яких інших органів державної влади, а також місцевого самоврядування в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

9.5.4. Представлення в усіх Комітетах, тимчасових спеціальних та тимчасових слідчих комісіях Верховної Ради України.

9.6. Коаліція визнає і гарантує право парламентської опозиції на посади Заступника Голови Верховної Ради України, Голови Рахункової палати, Голови Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації, посад перших заступників голів комітетів Верховної Ради України.

9.7. Право опозиції на зайняття посад у Верховній Раді України реалізується у разі, якщо рішення про утворення парламентської опозиції буде оголошено головуючим на пленарному засіданні Верховної Ради України до моменту початку розгляду Верховною Радою України питання про обрання керівництва Верховної Ради України та її комітетів.

9.8. Коаліція визнає право політичної опозиції на заяву на пленарному засіданні Верховної Ради України з будь-якого питання, пов'язаного з їх діяльністю, відповідно до Регламенту Верховної Ради України (3547-15).

РОЗДІЛ X. ЗМІНИ У СКЛАДІ КОАЛІЦІЇ

10.1. Депутатська фракція має право в будь-який час вийти зі складу Коаліції, попередивши про це письмовою заявою керівників інших коаліційних депутатських фракцій не менше ніж за десять днів до дати виходу. Протягом зазначеного строку така депутатська фракція в будь-який час має право в письмовій формі відкликати свою заяву. Якщо депутатська фракція не відкликала своєї заяви, головуючий на першому після закінчення десятиденного строку пленарному засіданні оголошує про вихід депутатської фракції з Коаліції.

РОЗДІЛ XI. ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

11.1. Діяльність Коаліції припиняється у разі:

11.1.1. Припинення повноважень Верховної Ради України відповідного скликання.

11.1.2. Вихід фракції або фракцій зі складу Коаліції.

11.1.3. Прийняття Коаліцією рішення про припинення своєї діяльності.

11.2. Припинення діяльності Коаліції має наслідком подання Прем'єр-міністром України та Головою Верховної Ради України заяв про відставку.

РОЗДІЛ XII. ПРОТОКОЛ РОЗБІЖНОСТЕЙ

12.1. Протокол розбіжностей є невід'ємною частиною даної Угоди і включає не погоджені учасниками Коаліції положення Програми.

12.2. Сторони беруть на себе зобов'язання протягом двох місяців погодити положення Програми, що містяться в Протоколі розбіжностей.

Частина III. РОЗПОДІЛ СФЕР ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МІЖ СУБ'ЕКТАМИ КОАЛІЦІЇ

1. Суб'єкти Коаліції беруть участь у формуванні Коаліційного Уряду та розподілі посад відповідно до отриманих на виборах народних депутатів 26 березня 2006 року результатів. Списки посад, що підлягають розподілу, затверджуються окремими Додатками, які є невід'ємною частиною цієї Угоди.

2. Вибір посад серед суб'єктів Коаліції здійснюється по чергово, послідовно та пропорційно до отриманого на виборах народних депутатів України 26 березня 2006 року результату.

3. Розподіл посад відбувається за формулою:

$$\frac{(сума) П К}{ПУ} = \frac{(сума) ДМ}{(сума) ДМ} \times \frac{(сума) ДМ}{у}$$

де:

К(ПУ) - кількість посад для суб'єкта, відповідно до категорії посад, що розглядається;

(сума) П - загальна сума посад у категорії посад, що розглядається;

(сума) ДМ - загальна сума депутатських мандатів Коаліції;

(сума) ДМ(у) - загальна сума депутатських мандатів суб'єктів Коаліції.

4. Кандидатури на посади, призначення і звільнення яких здійснюється Президентом України за згодою Верховної Ради України чи Верховною Радою України за поданням Президента України не входять до переліку посад, які розподіляються між суб'єктами Коаліції. Призначення на ці посади та звільнення з них здійснюється за наслідками консультацій між Президентом України та Коаліцією.

5. Призначення на посади голів обласних та районних державних адміністрацій, а також Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України, голів Служби безпеки України, Національного банку України та Генерального прокурора України здійснюється за наслідком проведення консультацій між Президентом України та Коаліцією.

6. Призначення керівників центральних органів виконавчої влади, які не увійшли до Додатків, здійснюється Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України згідно з діючим законодавством.

7. З метою забезпечення належного парламентського контролю за діяльністю виконавчої влади, суб'єкти Коаліції визначають правило, за яким суб'єкт Коаліції, за яким відповідно до цієї Угоди закріплена посада міністра (віце-прем'єр-міністра), не може претендувати на посаду голови відповідного профільного комітету Верховної Ради України:

Міністерство, посада	Профільний комітет
Віце-прем'єр-міністр України з регіональної політики та кадрів	З питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування
Охорони навколишнього природного середовища	З питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи
Економіки	З питань економічної політики
Палива та енергетики	З питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки
Внутрішніх справ	З питань боротьби з організованою злочинністю, корупцією та з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності
Охорони здоров'я	З питань охорони здоров'я
Праці та соціальної політики	У справах пенсіонерів, ветеранів, інвалідів та соціальної політики і праці
Промислової політики	З питань промислової і регуляторної політики і підприємництва
Транспорту та зв'язку	З питань транспорту і зв'язку
Фінансів	З питань бюджету
Юстиції	З питань правової політики

Ця Угода укладена в чотирьох примірниках, які мають однаковий зміст та силу. По одному примірнику Угоди передається Учасникам Коаліції та на збереження до Верховної Ради України.

Від Фракції
Блоку Юлії Тимошенко

Ю.ТИМОШЕНКО

Від Фракції
"НАША УКРАЇНА"

Р.БЕЗСМЕРТНИЙ

Від Фракції
Соціалістичної партії України

О.МОРОЗ

22 червня 2006 року

м. Київ

**ПІДПИСИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ,
ЩО СФОРМУВАЛИ КОАЛІЦІЮ**

СПИСОК ЧЛЕНІВ ДЕПУТАТСЬКОЇ ФРАКЦІЇ БЛОКУ ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО, ЩО СФОРМУВАЛА КОАЛІЦІЮ

№	Народний депутат України (П.І.Б.)	Підпис
1	Абдуллін Олександр Рафкатович	
2	Антіпов Олег Миколайович	
3	Баграєв Микола Георгійович	
4	Білорус Олег Григорович	
5	Бірюк Лев Васильович	
6	Боднар Ольга Борисівна	
7	Бондаренко Олена Федорівна	
8	Борзих Олександр Іванович	
9	Буджерак Олександр Олександрович	
10	Буряк Сергій Васильович	
11	Буряк Олександр Васильович	
12	Васадзе Таріел Шакрович	
13	Веревський Андрій Михайлович	
14	Вершиніна Інга Станіславівна	
15	Видрін Дмитро Гнатович	
16	Вітенко Олена Андріївна	
17	Волинець Михайло Якович	
18	Воротнюк Ігор Борисович	
19	Гасюк Петро Петрович	
20	Гладій Михайло Васильович	
21	Глусь Степан Карлович	
22	Губський Богдан Володимирович	
23	Данілов Олексій Мячеславович	
24	Денісова Людмила Леонтіївна	
25	Деревляний Василь Тимофійович	
26	Дончак Володимир Андрійович	
27	Єдін Олександр Йосипович	
28	Єресько Ігор Геннадійович	
29	Жеваго Костянтин Валентинович	
30	Жиденко Ігор Григорович	
31	Забзалюк Роман Омелянович	
32	Замковенко Микола Іванович	
33	Зімін Євген Ігорович	

**СПИСОК ЧЛЕНІВ ДЕПУТАТСЬКОЇ ФРАКЦІЇ "НАША УКРАЇНА",
ЩО СФОРМУВАЛА КОАЛІЦІЮ**

N	Народний депутат України (П.І.Б.)	Підпис
1	Аржевітін Станіслав Михайлович	
2	Артеменко Юрій Анатолійович	
3	Безсмертний Роман Петрович	
4	Беспалий Борис Якович	
5	Білозір Оксана Володимирівна	
6	Богашева Наталія Владиславівна	
7	Бондар Олександр Миколайович	
8	Борисов Валерій Дмитрович	
9	В'язівський Володимир Михайлович	
10	Герасим'юк Ольга Володимирівна	
11	Гірник Євген Олексійович	
12	Гнатенко Лев Миколайович	
13	Головатий Сергій Петрович	
14	Горошкевич Олександр Сергійович	
15	Григорович Лілія Степанівна	
16	Гуменюк Олег Іванович	
17	Гуреев Василь Миколайович	
18	Давимука Степан Антонович	
19	Джемілев Мустафа	
20	Довгий Тарас Олексійович	
21	Довгий Станіслав Олексійович	
22	Єхануров Юрій Іванович	
23	Жванія Давид Важаєвич	
24	Жебрівський Павло Іванович	
25	Заплатинський Володимир Михайлович	
26	Зварич Роман Михайлович	
27	Зейналов Едуард Джангірович	
28	Івченко Олексій Григорович	
29	Карпук Володимир Георгійович	
30	Катеринчук Микола Дмитрович	
31	Келестин Валерій Васильович	
32	Кендзьор Ярослав Михайлович	
33	Кириленко В'ячеслав Анатолійович	

**СПИСОК ЧЛЕНІВ
ДЕПУТАТСЬКОЇ ФРАКЦІЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ,
ЩО СФОРМУВАЛА КОАЛІЦІЮ**

N	Народний депутат України (П.І.Б.)	Підпис
1	Баранівський Олександр Петрович	
2	Бойко Володимир Семенович	
3	Бокий Іван Сидорович	
4	Бондарчук Іван Миколайович	
5	Бугаєць Анатолій Олександрович	
6	Бульба Степан Степанович	
7	Вінський Йосип Вікентійович	
8	Волга Василь Олександрович	
9	Гармаш Галина Федорівна	
10	Гончаров Михайло Олександрович	
11	Данілін Микола Олексійович	
12	Деркач Андрій Леонідович	
13	Кузьменко Сергій Леонідович	
14	Кунченко Олексій Петрович	
15	Малиновський Олексій Петрович	
16	Матвієнков Сергій Анатолійович	
17	Мендусь Ярослав Петрович	
18	Мордовець Леонід Михайлович	
19	Мороз Олександр Олександрович	
20	Ніколаєнко Станіслав Миколайович	
21	Поляков Василь Леонідович	
22	Рудьковський Микола Миколайович	
23	Садовий Микола Ілліч	
24	Семенюк Валентина Петрівна	
25	Сільченко Василь Андрійович	
26	Сподаренко Іван Васильович	
27	Тарасов Володимир Володимирович	
28	Філіндаш Євген Васильович	
29	Цушко Василь Петрович	
30	Червонописький Сергій Васильович	
31	Чмирь Сергій Михайлович	
32	Чукмасов Сергій Олександрович	
33	Шибко Віталій Якович	

Публікації документа

- **Голос України** від 24.06.2006 – № 115

